

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

v každém roce vám v tomto období představujeme ty inscenace, které pro vás připravíme v následující divadelní sezóně. Převážná část z nich nebyla u nás nikdy uvedena a některé z nich ještě nespátřilo oko evropského diváka a vlastně se dá říct, že i inscenace těch her, které se pro svou mimořádnou kvalitu na jevišti ocitly už mnohokrát, u nás uvidíte v tzv. „novém hávu“, v provedení, které bude posvěceno ojedinělou osobitostí jejich tvůrců: režisérů, výtvarníků, hudebních skladatelů, dirigentů, choreografů a dalších realizačních profesí; a pak samozřejmě tím nejpodstatnějším, čímž je vždy absolutní specifická osobitost jednoho každého interpreta – herce, zpěváka, tanečníka, muzikanta...! Vždyť právě jejich výkony se nám pro jejich osobitost, talent a umění vrývají pod kůži a do srdce, aby do všech těch našich smyslů vnesly moudrost z poznání, stejně jako emoce vedoucí nás ke smíchu, k pláči, obecně k vzácným divadelním zážitkům. A v našem divadle se můžete, jak jste se o tom již mohli mnohokrát přesvědčit, setkat vskutku s tím nejlepším, co česká i světová jeviště nabízejí.

Vždyť například v nedávno uzavřené anketě portálu **i-divadlo.cz** za rok 2013 se naše divadlo umístilo na předních příčkách všech pozitivních kategorií: v kategorii Nejlepší ženský herecký výkon zvítězila s obrovským náskokem Svetlana Janotová za svoji Alex v muzikálu *Flashdance*, který zvolili diváci druhou nejoblíbenější inscenací! 5. místo v sekci pro Nejlepší mužský výkon obsadil Vojtěch Blahuta za roli Christophera v inscenaci *Podivný případ se psem*. Režisér a ředitel Stanislav Moša byl zvolen třetí nejvýznamnější divadelní osobností a v kategorii Umělecký počin obsadili 3. příčku Igor Barberić a Aneta Majerová za choreografii k muzikálu *Flashdance*, následování Andreou Kučerovou za její kostýmy k muzikálu *Kočky*. A aby toho nebylo málo – Městské divadlo zvolili hlasující znovu (!) nejoblíbenějším divadlem v České republice! K tomu lze přičíst i historicky první nominaci herečky za muzikálový výkon na Cenu Alfréda Radoka (Svetlana Janotová za Alex v muzikálu *Flashdance*), podobně jako naše časté hostování v Evropě i u nás.

V následující divadelní sezóně pro vás připravujeme celkem 9 nových inscenací, z nichž hned 7 nebylo v naší zemi nikdy uvedeno! A navíc tři budou mít u nás světovou a dvě evropskou premiéru! Čtyři muzikálové inscenace uvidíte na Hudební scéně, čtyři komedie a dramata na Činoherní a tou devátou bude hudební komedie Voskovce a Wericha na Činoherní scéně.

Režisérka naší dnes již legendární inscenace „*Škola základ života*“ připravuje pro naše divadlo společně se Štěpánem Otčenáškem dramaturgii Gogolova románu „*Mrtvé duše*“, který je založen na nádherné anekdotě a kouzelné mystifikaci.

Po obrovském úspěchu muzikálu „*Flashdance*“ přinášíme na naše jeviště další čerstvou novinku muzikálové dramaturgie, čerpající z filmové předlohy, a to sice romantický muzikál „*Duch*“ pojednávající o nesmrtelnosti lásky. Jistě si hned vybavíte Patricka Swayzeho a Demi Mooreovou, stejně jako Whoopi Goldbergovou, která za svůj výkon získala Oscara. Oscarů získal „*Duch*“ i za nejlepší film a scénář!

Mladý režisér Mikołáš Tyc, který se u nás uvedl brilantní režii inscenace „*Podivný případ se psem*“, pro vás režijně připraví nádhernou hru Heinricha von Kleista „*Princ Homburský*“ o lásce, cti, morálce a etice, hru z rodu Cyranů z Bergeracu...

Na inscenaci „*Mary Poppins*“ chceme opět v režii Petra Gazdíka navázat dalším fantasy muzikálem Martina Lingnaua, Jurriana van Dongena a Koena van Dijka „*Let snů, aneb kouzelná cesta*“ o malinké holčičce Lily a jejím dobrodružství v magickém světě plném trollů, elfů, faunů a víl.

DOKOŘÁN

DUBEN
2014

CENA 25,- Kč

Burt Bacharach, Neil Simon, Hal David

SLIBY CHYBY

režie Stanislav Slovák

PREMIÉRA NA ČINOHERNÍ SCÉNĚ

15. a 16. BŘEZNA 2014

Silvestra v našem divadle pravidelně „oslavujeme“ novou komedií. Tentokrát k nám obzvláště vzácné hosty, pány Voskovce, Wericha a Ježka, přivede režisér Stanislav Slovák a „divadelně hodovat“ budou společně s vámi na jejich brilantní hudební komedii „**Těžká Barbara**“!

Po úspěšné světové premiéře v německém Státním divadle v Darmstadtu, kde byly všechny reprízy bezdějně vyprodány, nám její režisér Stanislav Moša umožní užít si moderního pohádkového muzikálu Xaviera Naidoo, Markuse Heitze a Michaela Herbergera „**Prodaný smích**“ (**Timm Thaler**), napsaného podle knihy Jamese Krüsse, vyprávějící o chlapci, který se rozhodne prodat ďáblu vlastní smích...

Ne každý večer mají diváci možnost aktivně zasáhnout do děje. Paul Pörtner napsal akční komediální detektivku „**Bláznivé nůžky**“, ve které to možné je. V režii Petra Gazdíka si můžete užít situace, kdy si vyberete svůj vlastní konec. Všude, kde se zatím tato hra hrála, setkala se s nadšeným ohlasem obecnosti.

Zajisté si dobře vybavujete naši inscenaci historického muzikálu *Papežka*, (za ztvárnění titulní role získala Hana Holišová Cenu Thálie!). Její autoři Dennis Martin a Christoph Jilo dokončují nový muzikál „**Ostrov pokladů**“, který bude uveden v našem divadle ve světové premiéře. Inscenace nám bude vyprávět v režii Stanislava Slováka nejen známý příběh Jima Hawkinsa, hledajícího tajuplný poklad, a pirátů včetně jednonohého Johna Silvera, ale i to, jak se v autorské fantazii Roberta Louise Stevensona stal skutečností.

Máme obrovskou radost, že vám budeme mít možnost nabídnout v režii Stanislava Moši jeho dramaticizaci románu anglického autora Simona Mawera „**Skleněný pokoj**“, který je právem označován za klenot světové literatury a který je nám navíc blízký i tím, že se odehrává v našem městě Brně a jednou z „hlavních postav“ příběhu je v něm vila Tugendhat.

Už dnes se na každou z výše uvedených inscenací těšíme i proto, že velmi dobře víme, jaké nádherné společné zážitky z tolik podmanivého divadelního umění nás čekají podobně jako už tolikrát v minulosti!

Za všechny kolegy v Městském divadle Brno se s Vámi na shledanou na obou našich scénách těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

PARTNEŘI DIVADLA

SEZÓNÍ PŘEDPLATNÉ

SEZÓNÍ PŘEDPLATNÉ

Vážení divadelní příznivci, dovolujeme si Vám nabídnout souhrnný přehled titulů předplatného na sezónu 2014/2015. V příští divadelní sezóně jsme pro Vás nachystali 9 titulů, z toho 4 muzikály, 4 činohry a jednu hudební komedii klasiků českého divadelnictví, Jiřího Voskovce a Jana Wericha. Rádi bychom zdůraznili, že sedm z nich nebylo v naší zemi vůbec uvedeno, tři budou mít dokonce světovou premiéru! Předplatné je pro Vás, naše příznivce, vždy výhodné. Nejen tím, že máte pravidelnou dávku kultury, a to pokaždé na stejném sedadle v obou sálech podle vašeho výběru. Není nezajímavé ani z hlediska cenového, protože abonmá je prostě vždy levnější oproti koupi jednotlivých vstupenek. Získáte ale i další výhody! Náš časopis Dokořán se stane Vaším každoměsíčním průvodcem dnů a záklusí Městského divadla. Přinese Vám nejen zajímavosti a novinky, ale představí Vám také naše tvůrce z jiného pohledu, než jak je znáte. A nezanedbatelnou roli hraje i ten fakt, že stanete-li se našimi předplatiteli, získáte také možnost zúčastnit se různých dalších akcí, na které Vás budeme zvat z výhodnějších podmínek.

Nikolaj Vasiljevič Gogol

MRTVÉ DUŠE

komediální epepej

Příběh Gogolova groteskně realistického románu je – podobně jako jeho slavná komedie *Revizor* – založen na nádherné anekdotě a kouzelné mystifikaci. Jedná se o dobrodružnou pouť zchudlého šlechtice Čičikova, který si usmyslel zbohatnout nákupem zemřelých nevolníků, z nichž statkáři museli do příštího sčítání lidu platit daně. Na tyto „mrtvé duše“ chce Čičikov získat dotaci či půjčku na půdu od státu. Jeho cesta po statkářích odhaluje pitoreskní ruskou společnost své doby, stejně jako pestrobarevnou galerii výrazných lidských typů se všemi jejich směšně zápornými stránkami. Gogol byl britským kritikem panujícího systému a ve svém díle nesmiřitelně odsuzoval nevolnictví, lidskou bídu, utrpení a zoufalství; napadal tupost, ziskuchtivost, lakotu, korupci a sobeckou bezohlednost – jak potřebné i dnes, že? Jeho komedie, dramata i prózy mají tento přesah zejména pro svůj jedinečný groteskně-satirický humor. Inscenaci uvedeme ve světové premiéře dramaturgie Štěpána Otčenáška a Hany Burešové na Činoherní scéně.

Režie: Hana Burešová

Bruce Joel Rubin, Dave Stewart, Glen Ballard

DUCH

romantický muzikál

Legendární příběh o neomezené síle lásky je známý ze slavného filmového zpracování Jerryho Zuckera z roku 1990. Patrick Swayze a Demi Mooreová v hlavních rolích tenkrát okouzlili diváky pohádkovým vyprávěním o tom, jak skutečná láska může překonat i samotnou smrt. Sam a Molly jsou šťastný pár, jenže Sam je jedné noci zavražděn. Jeho duch ovšem zůstává na zemi, protože nenalezne klid, dokud svou nespravedlivou smrt neobjasní. Příběh kombinuje romantickou zápletku s detektivním případem, v němž postupně vychází najevo, že za Samovou smrtí stojí jeho kolega z banky. Samův duch prostřednictvím praštěné šarlatánky Mae s Molly komunikuje a snaží se ji chránit. Ve filmu Mae hrála Whoopi Goldbergová a na rozdíl od hlavních protagonistů proměnila nominaci na Oscara v zisk této populární ceny. Oscara získal film i za scénář.

Muzikálová verze zachovává původní syžet, který umně kombinuje milostný příběh s komediálními a dramatickými prvky. Zároveň posouvá hranice inscenování používáním nejmodernějších technologií, které na jevišti umožní prolínání skutečného a nadpozemského světa. Muzikál měl premiéru v březnu roku 2011 v Manchesteru, odkud se v červnu přesunul do Londýna, kde zaznamenal více než 500 repríz a v dubnu 2012 byl uveden na americkém Broadway. V současné době probíhá anglické turné a my jsme po Itálii a Holandsku teprve třetí evropskou zemí, kde bude uveden. Na Hudební scéně Městského divadla budou v české premiéře k vidění opravdová divadelní kouzla a iluze, s kterými se u nás diváci zatím neměli možnost setkat.

Režie: Stanislav Moša

Heinrich von Kleist

PRINC HOMBURSKÝ

romantické drama tři

Z her největšího dramatika německého romantismu Heinricha Kleista se na českých jevištích nejčastěji hraje komedie *Rozbitý džbán*, v Německu samém však za Kleistovo vrcholné dílo platí romantické drama *Princ Homburský*. Vypráví příběh mladého válečného hrdiny, snílka, který je zamilován do kurfiřtovy dcery Natálie

a kurfiřt sám jejich lásce přeje. Jejich naprosté štěstí však ve chvíli pomine, když princ snící o Natálii při válečné poradě přeslechne nejvyšší rozkaz a při bitvě vede svůj oddíl do zakázaného útoku. Sice uspěje, za neuposlechnutí rozkazu je však odsouzen k smrti. Mezní situace vede prince k zásadnímu přehodnocení všeho, v co doposud věřil a co uznával. Válečná událost se proměňuje ve velké drama o lásce, cti a spravedlnosti. K režii tohoto strhujícího příběhu jsme oslovili mladého a nadaného režiséra Mikoláše Tyce, který v našem divadle úspěšně uvedl detektivní příběh *Podivný případ se psem*. Pro naši inscenaci připravuje zcela nový překlad Václav Cejpek.

Režie: Mikoláš Tyc

Martin Lingnau, Jurrian van Dongen,

Koen van Dijk

LET SNŮ, ANEB KOUZELNÁ CESTA

fantasy muzikál

Na počátku vzniku tohoto muzikálu byl zábavní park Efteling v Holandsku, který již od jeho otevření v roce 1952 navštívilo více než milion návštěvníků. Je dvakrát větší než Disneyland v Kalifornii a děti i dospělí hosté v něm mohou zažít atmosféru pohádkových, mytologických, legendárních a různých fantazijních světů. Muzikálový příběh *Let snů (Droomvlucht)* byl napsán na míru pro jednu z parkových atrakcí a diváci jej mohli v tajuplném domě navštívit od 9. října 2011 do 9. dubna roku 2012. Inscenace ale zaznamenala velký úspěch a ukázalo se, že může fungovat i samostatně mimo prostor parku v divadelních budovách.

Děj je napsán v oblíbeném žánru fantasy, který vytváří zcela nové světy plné magie, nadpřirozena a bájných bytostí, a navazuje tak na legendy tohoto uměleckého druhu, jakými je například Tolkienův *Pán prstenů* nebo Pratchettova *Zeměplocha*. *Let snů* vypráví o kouzelném a dech beroucím dobrodružství malé holčičky Lily, která jednoho dne usne na pohádkové knize a spolu se svou babičkou se probudí v magickém světě plném trollů, elfů, faunů a víl. Ukáže se, že kouzelná říše se momentálně potýká s problémy, s kterými může pomoci právě jenom Lila. V české premiéře se na Hudební scéně staneme svědky napínavého příběhu plného zázračných postav a prostředí, jenž je určen pro celou rodinu podobně, jak tomu bylo v případě naší inscenace o Mary Poppins, jejíž režie se taktéž ujal Petr Gazdík.

Režie: Petr Gazdík

Jiří Voskovec, Jan Werich, Jaroslav Jeřek

TĚŽKÁ BARBORA

hudební komedie

Hry Jiřího Voskovce a Jana Wericha se mohou zdát neoddělitelně spjaty s osobnostmi svých tvůrců, na stranu druhou se už dávno staly trvalou součástí zlatého fondu české dramatiky. *Těžká Barbora* mezi všemi díly V+W vyniká brilantním humorem obou autorů i zcela kouzelným nadčasovým poselstvím. Příběh je posazen do malého holandského městečka Eidamu, jehož konšelstvo je rozhádané, prolezlé korupcí, podvůdky a intrikami a kde místní učitel, nejčestnější postava hry, se tomu neumí postavit. Nakonec se však tváří v tvář ohrožení z mocné sousední země Yberland a za vydatné pomoci dvou zběhlých yberlandských žoldněrů, kteří se k nim připojí, eidamští semknou a prokáží nečekanou vůli a soudržnost. Plejáda plastických komediálních figur a figurek, pověstný slovní humor V+W a nesmrtelné Ježkovy hity jako *Holduj tanci, pohybu, Vy nevíte, co je středověk* nebo *Sláva mu, on je pašák* – i to jsou jedny z mnoha důvodů, proč přivítat *Těžkou Barbaru* na našem jevišti Činoherní scény.

Režie: Stanislav Slovák

Xavier Naidoo, Markus Heitz,

Michael Herberger

PRODANÝ SMÍCH (TIMM THALER)

pohádkový muzikál

Knih německého autora Jamese Krüsse u nás vyšla pod názvem *Prodaný smích*. Pohádkový příběh vypráví o chlapci, který se rozhodne prodat ďáblovi vlastní zvonivý smích výměnou za možnost vyhrát každou sázku na světě. Ačkoli Timm rychle bohatne a získává všechno, po čem dříve toužil, brzy pochopí, že opravdovým bohatstvím byl právě jeho smích, který se tedy rozhodne získat zpět. Vydává se na strastiplnou cestu plnou mnohých dobrodružství. Muzikál nabitý výbornou současnou hudbou a strhujícím příběhem měl světovou premiéru 16. listopadu 2013 v německém Darmstadtu (všechny reprízy tohoto díla jsou beznadějně vyprodány!). Tam jej režíroval Stanislav Moša, který jej se svým osvědčeným inscenačním týmem: Christopher Weyers – scéna, Andrea Kucherová – kostýmy, Aneta Majerová – choreografie, uvede jako druhý na světě, a tedy i v české premiéře na Hudební scéně našeho divadla.

Režie: Stanislav Moša

Paul Pörtner **BLÁZNIVÉ NŮŽKY**

akční komediální detektivka

Hra německy písíčního autora Paula Pörtnera pochází z 60. let a stala se jednou z nejoblíbenějších a zároveň nejdobrodružnějších komedií světového divadelnictví. Její původní provedení se v Bostonu hrálo přes dvacet let. Jedná se o originální šílenou detektivní komedii, která umožňuje divákům zasahovat do děje a rozhodovat o dalším průběhu příběhu! Hra dokonale mísí napětí a zábavu a nabízí každému divákovi nevšední zážitek, neboť právě on se zde stává přímým účastníkem hry. Nejprve jako svědek vraždy, o níž následně vypovídá, a nakonec i usvědčuje vraha. Děj se odehrává v kadeřnickém salónu „Bláznivé nůžky“, kam za poněkud osobitým personálem přicházejí náhodní i stálí zákazníci, aby se nechali ostříhat, ale zároveň se i pobavili. Atmosféra se dramaticky promění, když piano v prvním patře přestane hrát a je spáchán zločin... A pak už je všechno na nás... Inscenaci uvedeme na Činoherní scéně.

Režie: Petr Gazdík

Dennis Martin **OSTROV POKLADŮ**

historický muzikál

Zromantizovaný svět pirátů, nekonečných mořských scénérií, nedobytných lodí, pustých ostrovů a zakopaných pokladů vzrušuje různé tvůrce a autory odnepaměti. Robert Louis Stevenson, skotský romanopisec a básník, se na takovou dobrodružnou cestu vydal v 80. letech 19. století, kdy vedle *Podivuhodného případu Dr. Jekylla a pana Hyda* napsal také slavný román *Ostrov pokladů*. Příběh, v jehož centru je na tajemném ostrově zakopaný poklad slavného pirátského kapitána Flinta, obsahuje vše, co od opravdové pirátské historicky očekáváme. I z toho důvodu se pravděpodobně stal Stevensonův román předlohou pro mnoho dalších, především filmových zpracování. Není tedy divu, že hlavní hrdina Jim Hawkins oslovil i mladého německého autora Dennise Martina, kterého u nás známe díky jeho muzikálu *Papežka*. Pirátské vyprávění ho okouzlo natolik, že se rozhodl *Ostrov kostlivců, pokladů, jednonohého Johna Silvera* i pomateného Bena Gunna oživit v konfrontaci s životním osudem Roberta Louise Stevensona na jevišti v novém původním muzikálu. Spolupráce s tímto německým

tvůrcem přinese našemu divadlu další příležitost uvést na Hudební scéně světovou premiéru dobrodružného muzikálu plného nádherné fantazie.

Režie: Stanislav Slovák

Simon Mawer, Stanislav Moša **SKLENĚNÝ POKOJ**

příběh legendární vily

Celý svět obdivuje krásné čtivé a moudré romány současného britského spisovatele, který je navíc zcela výjimečně spjat s naším městem. Jeho román *Skleněný pokoj* byl nominován na nejprestižnější britskou literární cenu – The Man Booker Prize. Představuje nám osudy Liesel a Viktora Landauerových, kterým slavný architekt postaví moderní vilu s ohromným skleněným pokojem. Vila vejde do dějin architektury jako „vila Tugendhat“. Autor se však zaobírá mistrovským způsobem i odvčkým lidským tématem o hledání štěstí. Zdá se, že k němu dvěma bohatým manželům obdařeným zdravými dětmi nic neschází, ale jak to v životě bývá, není tomu tak. Jejich osobní život se stává hlavním hrdinou v onom „skleněném pokoji“, fenoménu světové architektury, kolem nějž procházejí evropské dějiny od třicátých až do devadesátých let. „...skleněný prostor se stával Skleněným snem, snem, který se hodil k atmosféře nového státu, v němž žili, státu, kde nebylo podstatné, kdo je Čech, kdo je Němec a kdo Žid, kde vládla demokracie a kde věda a umění společně usilovaly o to, aby přinesly štěstí všem...“

Mawerův román bude uveden na jevišti Činoherní scény v Brně ve světové premiéře v drammatizaci Stanislava Moši.

Režie: Stanislav Moša

Objednávky na Sezónní předplatné 2014/2015
přijímá Komerční oddělení divadla,
Lidická 16, 602 00 Brno,
telefon: +420 533 316 410,
e-mail: komercni@mdb.cz.

Cena Sezónního předplatného: 3.420,- Kč;
pro důchodce, studenty a držitele průkazů
ZTP a ZTPP: 2.610,- Kč.

**Vážení stávající předplatitelé,
své abonmá si můžete obnovit pouze
do 30. dubna 2014.
Poté budou Vaše sedadla
uvolněna do prodeje dalším zájemcům.**

2014/2015

Městské divadlo Brno
SNIP & CO, reklamní společnost s r. o.
Moravské zemské muzeum

uvádějí

BISKUPSKÝ DVŮR 2014

představení pod širým nebem

22. 6. – 13. 7. 2014

Karel Svoboda, Zdeněk Podskalský,
Jiří Štáidl, Eduard Krečmar

Noc na Karlštejně

legendární český muzikál

Romanticky zidealizovaná a úsměvná historka ze života otce vlasti, krále Karla IV., a jeho manželky Elišky Pomořanské se stala nesmrtelnou díky filmovému zpracování Zdeňka Podskalského s takovými hereckými osobnostmi, jakými byl Vlastimil Brodský, Waldemar Matuška, Miloš Kopecký či Karel Höger. Nic nezáleží na tom, že zápletka, podle níž na Karlštejn nesměly vstoupit ženy, je pouhou legendou. Listina z roku 1357 pouze uvádí: „Zakazujeme, aby ve věži hradu Karlštejna, v níž se nachází kaple, bylo dovoleno komukoli s nějakou ženou, byť by to byla i zákonná manželka, spátí nebo ležeti.“ Jediné omezení se tedy týkalo posvátné kaple Svatého Kříže, jinak byl hrad ženám přístupný. Oblíbené příběhy se ovšem nemusejí zakládat na pravdivém základě. Diváckou atraktivnost zaručují dnes již zlidovělé písně s melodiemi Karla Svobody.

Režie: Igor Ondříček

Hrajeme 22. – 25. června, 6. – 13. července 2014

Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán

Cyril a Metoděj

aneb Dobrodružství písma

Při příležitosti 1150. výročí příchodu věrozvěstů Cyrila a Metoděje vznikla zcela nová unikátní inscenace, která propojuje osud obou soluňských bratří a jejich pouť na Velkou Moravu s milostným příběhem tří Moravanů – intelektuála Svojmíra, válečníka Vojslava a jejich vzájemné lásky, smyslné venkovské dívky Vesny. Na jejich osudech a jejich značně odlišných postojích k příchodu soluňských bratří autoři demonstrují konkrétní význam a dopad cyrilometodějské mise, jakož i svár idealistického úsilí Cyrila a Metoděje s politickým pragmatismem oné doby. Tyto činoherní výstupy se pak navíc prolínají s baletními sekvencemi, které vypráví příběh samotného jádra cyrilometodějské mise – příběh písma. Písma, které je dobrým sluhou, ale zlým pánem, písma, kterým se dá napsat kniha básní i anonymní udání, milostný dopis i rozsudek smrti.

Režie: Stanislav Slovák

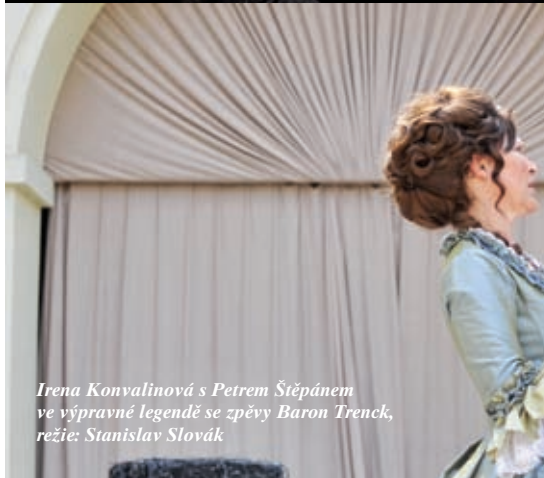
Hrají: Ladislav Kolář, Viktor Skála, Vojtěch Blahuta, Jakub Zedníček, Eliška Skálová, Zdeněk Junák, Jakub Uličník, Alan Novotný, Jan Apolenař a další.

Hrajeme 27. a 28. června 2014

Hana Ulrychová v muzikálu Koločava,
režie: Stanislav Moša

Ladislav Kolář a Viktor Skála
v inscenaci Cyril a Metoděj,
režie: Stanislav Slovák

Irena Konvalinová s Petrem Štěpánem
ve výpravě legendě se zpěvy Baron Trenck,
režie: Stanislav Slovák

Petr Ulrych, Stanislav Moša

Koločava

muzikálová balada

Již dvanáct let uvádí MdB na jevišti Činoherní scény a nově i v Biskupském dvoře divadelní adaptaci románu Ivana Olbrachta *Nikola Šuhaj loupežník*, kterou doprovází rozšířená skupina Javory v čele se zpěváky, sourozenci Hanou a Petrem Ulrychovými. Příběh Nikolaj Šuhaje se odehrává v etnicky bohatém prostředí podkarpatské vesnice, v níž dominuje živel rusínský a židovský. Vedle již známých šuhajovských motivů se v této verzi objevují i Olbrachtovy motivy ze života chasidů s charakteristickými rysy tohoto etnika, jehož nejvýraznějším projevem, který se uchoval až do dnešních dnů, je právě hudba.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Hana a Petr Ulrychovi, Robert Jícha nebo Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Radka Coufalová, Zdeněk Junák nebo Ladislav Kolář, Martin Havelka a další.

Hrajeme 30. června a 1. července 2014

Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán

Baron Trenck

výpravná legenda se zpěvy

Věhlasný baron Trenck, jeden z nejslavnějších vězňů brněnského Špilberku, jehož ostatky spočívají jen několik metrů od Biskupského dvora v kapucínské kryptě kostela Nalezení svatého Kříže, byl mimořádně sugestivní, kontroverzní a rozporuplnou osobností – vzdělaný intelektuál, schopný válečník a přitažlivý muž na straně jedné, pudový násilník na straně druhé. Jeho životní příběh byl plný bitev, násilí, neustálé koketérie se smrtí a zároveň mnoha romantických milostných avantýr. Už za svého života byl zdrojem mnoha legend a mýtů, objektem oslavných vyprávění a písní, stejně jako zuřivých pamfletů. Inscenace, která o něm vypráví, je rovněž opulentní divadelní hostinou: výpravné kostýmy, bojové scény, duchaplné konverzace i komentující vstupy jarmarečního pěvce.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Petr Štěpán, Martin Havelka, Hana Kovářiková, Jakub Uličník, Milan Němec a další.

Hrajeme 3. a 4. července 2014

Ve čtvrtek 13. března se diváci, pozvaní společností Mercedes-Benz | Hošek Motor, kochali na Hudební scéně nejen naším muzikálem Flashdance, ale také dvěma novými typy automobilů, které jim byly v našich prostorech slavnostně představeny.

Mercedes-Benz třída C

Mercedes-Benz třída GLA

Mercedes-Benz

HOŠEK MOTOR

Eliška Skálová hledá štěstí doma, v divadle a u kamarádů

Má jednadvacet a optimismus s dobrou náladou může rozdávat. Se školou, která ji čeká ještě víc než rok, si nedělá starosti, stejně jako s dosud největší hereckou rolí, která ji začne prověřovat od pátého dubna. Právě ten den se totiž představí při premiéře *Benátského kupce* mimo jiné po boku Bolka Polívky, který vytvoří roli lichváře Šajloka. Eliška Skálová si zahraje významnou postavu ve známé klasice – společnici krásné a šlechetné Porcie, která si má vybrat nápadníka.

„*Trému zas tak velkou nemívám. Ta přijde až v první moment, kdy se postavím na jeviště, ovšem nikdy to netrvá dlouho a jakmile se děj rozběhne, pocit trémy mizí,*“ vysvětluje Eliška. Zároveň přiznává, že v její krátké herecké kariéře je to pro ni hodně významná role. Vlastně dosud nejvýznamnější.

Eliška pochází sice ze známé herecké rodiny, vždyť táta patří mezi největší hvězdy Městského divadla a máma, byť je nyní kantorka, si herectví na vlastní kůži také vyzkoušela ještě v Divadle bratří Mrštíků, ale do Eliščina hrání jí prý nikdo nemluví.

„*Dokonce jsem měla pocit, že ani nebyli moc nadšení, když jsem se rozhodla, že půjdu v jejich stopách, ale nikdy mně to vlastně skutečně nevyčítali. Je to v pohodě. K mému hraní mají připomínky jedině tehdy, když si sama řeknu o jejich názor. A já o to fakt stojím. Nejvíce jsem to využívala v Cyrilu a Metodějovi, kde jsem dosud poprvé hrála v jedné hře i s otcem. Stejně jako stojím o připomínky například od starších a zkušenějších kolegů,*“ říká Eliška.

Po absolutoriu konzervatoře sice nemá ještě zcela jasno, jak se vyhraní ve své práci, ale zatím připouští, že ji víc láká činohra. „*I když je fakt, že už jsem si zkusila i muzikál, uspěla jsem v konkurzu do muzikálu Kočky, to se mi taky líbilo,*“ vysvětluje.

Zároveň přiznává, že je vlastně velké štěstí, že už má svoje angažmá. „*Můžu to srovnat se spolužáky, a když si uvědomím, kolik herců tady ve školách absolvuje, tak je to opravdu hodně dobrý pocit, že už mám nějaké zázemí. A fakt bez protekce,*“ dodává. U Skálů je Eliška nejstarší ze čtyř sourozenců. Zatím to

V OSLNĚNÍ

Eliška SKÁLOVÁ

však vypadá, že ve stopách rodičů půjde jako jediná.

„*Devatenáctiletá sestra Marie studuje gymnázium a chtěla by na dějiny umění, druhá, patnáctiletá Johana, udělala přijímačky na oděvní průmyslovku a nejmladší pětiletý bratr, tomu je zatím fuk, co děláme,*“ směje se.

Divadlo ji skoro úplně zaměstnává. „*Nechodím do práce, chodím do divadla a jsem tady opravdu moc ráda. Ale aby to nevypadalo, že nemám i jiné koníčky. Třeba hrozně ráda fotím. Nevím, jestli je to dobré a jakou to má úroveň, ale snažím se fotit všechno, co kolem sebe vidím. Třeba najdu někdy čas a odvahu a přijdu se o focení poradit za některým z na-*

šich skvělých divadelních fotografií,“ dodává. A taky by se chtěla podívat o prázdninách do Francie, nebo do Irska. Ale jak vzápětí poznamenává, zatím nemá s kým cestovat. „Tak to budu muset někoho najít, anebo budu léto trávit s našimi doma, což taky není špatné,“ tvrdí. V době, kdy skoro každý herec, nebo ten, kdo se za herce považuje, je VIP, jakmile se objeví v televizi, je zjištění, že Eliška se na televizi moc nedívá a doma ji ani nemá, docela překvapivé.

„Kdyby to někdy přišlo, roli v televizi nebo filmu bych se rozhodně nebránila. Myslím, že

herectví filmové a divadelní se musí stále oddělovat, ovšem už ne tak striktně, jak se to dělalo dřív. Na druhé straně si pořád myslím, že herec musí být v první řadě dobrý a že divák to pozná bez ohledu na to, jaká sláva ho například v médiích jako hvězdu provází. Mimochodem taky proto se ráda podívám i na dobrý film pro pamětníky, protože tam jde hlavně o to hraní. K mým nejoblíbenějším patří Eva tropí hlouposti,“ uvádí herečka, která se snaží, aby si sama vytvořila herecký rukopis, bez kterého se podle ní dobrý herecký výkon neobejde.

*S Jiřím Machem, Svetlanou Janotovou a Kristianem Pekarem
na zkoušce komedie Benátský kupec,
režie: Stanislav Moša*

Mezi její herecké vzory patří, jak sama říká – v první řadě její otec Viktor Skála, pak je to třeba Svetlana Janotová, Hanka Holišová a mnoho dalších.

„Ve zdejších divadle se začátečník jako já může pořád učit. Je tady hodně herců, od kterých se dá učit,“ dodává dívka, která by ale kupodivu zřejmě v budoucnosti nechtěla životního partnera, který by byl také hercem. „Ale víte, co se říká. Láska dokáže hodně změnit, a když bych takový osud měla mít, tak ho mít budu,“ dodává se smíchem.

*Připravil: Miroslav Homola,
foto: jeř Kratochvil*

*S Vojtěchem Blahutou
v dramatu Podivný případ se psem,
režie: Mikoláš Tyc*

NA SKLENIČCE

Petr ŠTĚPÁN

*V muzikálové komedii Donaha!,
režie: Stanislav Slovák*

Rodák ze Šumperka zakotvil v Brně při studiích herectví na JAMU. A i když si Petr Štěpán sem tam odskočí třeba do televize nebo hostuje na jiné scéně, chápe to především jako osvěžení své hlavní práce. Městské divadlo Brno stále zůstává jeho domovskou scénou.

Zanedlouho bude mít premiéru Benátský kupec, kde se na jevišti setkáte s Boleslavem Polívkou. Je to výjimečné?

Je to výjimečné jako vždy, když pracujete s osobností, která umí a od níž lze čerpat. Navíc mám za to, že je velmi důležité stále se při práci potkávat s novými lidmi. Pamatuji si, když jsem hostoval v pražském Divadle pod Palmovkou, jak skutečnost, že se ocitnete na jevišti s novým souborem, který neznáte, byla velmi osvěžující. Tady se přece jen všichni už většinou dokonale známe, herecké finesy se ochodí, víme, co od koho čekat – takže zkoušení s novými lidmi dodá nový, svěží náboj.

Nemáte obavu, že nasazení „hvězdy“ typu Bolka Polívky vám pak sebere část úspěchu?

Tak to vůbec nevnímám. A jsem přesvědčený, že ani Bolek to tak necítí. Všichni herci jsou vždy součástí daného představení. Kdybychom se měli vždycky upozadit s tím – pozor, teď bude hrát pan Polívka, a stavět vše tak, aby „hvězda“ zazářila, nikoho by to nebavilo. Ani diváky.

V poslední době jste se divákům představil ve dvou velmi odlišných polohách. Jako Henry Lodge ve ztrešžené komedii Dvojitá rezervace a jako doktor Astrov v Čechovově Strýčkovi Váňovi. Dá se říct, jestli vám některá z těchto postav byla bližší?

To nejde. Jako když máte dvě děti. Jedno je blondatý introvert, druhé extrovertní brunet. Které máte raději? Je pravda, že miluji klasiku a ruské autory mám hrozně rád a asi jsou mému srdci bližší, ale to ještě neznamená, že mám něco proti vyloženým komediím. (On totiž i *Strýček Váňa* je uváděn jako komedie.) Naopak, aby se komedie povedla,

je to často mnohem větší práce než leckteré drama.

Své emoce prý máte problém projevovat před lidmi. Není to u herce trochu zvláštní?

Mívám občas problém, když přijdu do nové společnosti, kde nikoho neznám. Trpím možná zbytečnou obavou, že se na mne dívají nedůvěřivě: Co to přišlo za týpka? Zažívám to na konkurzech, na jednáních kvůli čemukoliv – určitě nejsem nijak zvlášť sensitivní, ale když cítím takový přísný přístup, mívám problém se vyjádřit, seznámit, otevřít se... Prostě to tak mám, určitě nejsem sám, a musím s tím pracovat.

A na jevišti vám to nevadí?

To je zvláštní věc, ale stejně to má hodně herců. Když se můžete schovat za kostým, za masku, za postavu, je to mnohem jednodušší. Když chodím uvádět plesy, soutěže, firemní akce, mívám mnohem větší trému, protože tam přijdu jako Petr Štěpán. Ale na jeviště vyleze doktor Astrov. Člověk ví, co bude říkat, jak má hrát. Kdežto jinde musíte improvizovat, musíte řešit nečekané situace – to se na jevišti zas tak často neděje.

Uvědomujete si, že na jevišti (a ve skutečnosti samozřejmě taky) působíte jako velmi přitažlivý muž a jste idolem dámské části publika?

No nevím... jestli to říkáte, je to milé. Ale když řeknu, že se tak necítím, budou mne mít za falešně skromného. Když řeknu, že ano, budu vypadat jako ješita. Prostě dělám práci, kterou dělám. Když jste u divadla a přijdete do společnosti, vytáhnete fóry, vtípky, víte, co říct, a můžete připadat ostatním v tom civilním světě zajímavý a přitažlivý. Ale víme, že o tom to není. Reálný, soukromý život leží někde jinde.

A váš vztah k ženám? Váš ideál?

Řekl bych velmi kladný. Dál bych to ponechal bez komentáře.

Když je žena osobnost, je vždycky svým způsobem krásná a přitažlivá. Ale dál bych to raději opravdu nerozváděl.

Herectví prý u vás nebyla jednoznačná volba. Údajně jste zvažoval, zda se nestát učitelem, nebo režisérem?

Nebyl jsem nijak vyhraněný, měl jsem v podstatě špatné známky, sportoval jsem, hrál na hudební nástroj, kdysi na základce jsem dělal v kroužku amatérské divadlo. Rozhodování, kam dál, byla momentální záležitost. Na pedagogickou brali hodně lidí, měl bych šanci a myslel jsem, že bych to mohl dělat. Dneska vím, že ne. Je to trochu absurdní, protože jsem se nakonec i k učení dostal – stal jsem se učitelem na vysoké škole. Ale vyučovat na základce nebo na střední třicet dětí, které to nebaví, a to mluvím i sám za sebe... Zaplaťpánbůh, že jsem tam nešel, asi bych je zabil. Teď mám deset studentů, kteří hltají, co jim říkám, a někdy jsou to oni, kdo mne zahlcují svým zájmem. To je krásná práce.

Touha režirovat ve vás nezůstala?

To byla spíš sranda. Dva kamarádi šli na hereckou konzervatoř, tak já jsem říkal, že budu režisér. Oznámil jsem to mamince a ona mi vysvětlila, prosím tě, režisér, to je chytrý člověk, a ty nic neumíš. A já si uvědomil, že má asi pravdu a že počkám, až budu časem chytřejší. Čekám, čekám, a furt nic.

Stále častěji se ale představujete jako autor divadelních her – vaše jméno najdeme pod

Ve výpravě Legendě se zpěvy Baron Trenck, režie: Stanislav Slovák

*S Boleslavem Polívkou na zkoušce komedie Benátský kupec,
režie: Stanislav Moša*

Sněhurkou, Měsíčním kamenem, Baronem Trenckem či Cyrilem a Metodějem.

Nikde nejsem autor, ale spoluautor. Všechny ty věci jsme připravovali společně se Stano Slovákem a Honzou Šotkovským. Takže bych se nepřeceňoval, pracujeme dohromady, jeden někdy napíše víc toho, jiný onoho, navzájem se ovlivňujeme, posíláme si texty, baví nás to, funguje to, a pokud se to líbí, je to jediné dobře. Ale že bych uvažoval o tom, že se pustím do nějaké větší samostatné akce a zakládal si na kariéru dramatika, to určitě ne. Než bych dělal něco polovičatě, věnuji se raději tomu, co umím.

Na rozdíl od mnohých mimopražských herců vy si nemůžete stěžovat na nedostatek rolí v televizi, a to dokonce ani v oblíbených a současně proklínaných seriálech. Jak jste se tam dostal?

Většinou přes konkurs, snad jen do *Vyprávěj* si mne režisér vybral na základě dřívější práce. Oblíbené, proklínané, i práce na seriálu může být osvícením. Měl jsem štěstí, že když jsem třeba pendloval v *Ordinaci v růžové zahradě*, dostal jsem se do skvělé herecké party, jako je Zlata Adamovská, Petr Štěpánek a další bardi. Vědí, že v tomto pří-

padě netočí žádného Felliniho, ale přicházejí perfektně připraveni, umí text, vědí, co mají dělat, jdou do toho na plné pecky, takže práce rychle ubíhá. Což bylo úžasné. A pokud se mne týká, přesně tak mi to vyhovuje. Nakouknu, ochutnám, fajn, ale zůstat při té práci roky bych asi nechtěl. Vyhovuje mi, že se vrátím do divadla, hraju, zkouším zase něco jiného, ta barevnost mne baví.

A jiné filmové nebo televizní příležitosti?

Snad v květnu půjde do televize film *Poslední cyklista*, který jsem natáčel s Jiřím Svobodou. Příběh podle skutečného osudu židovské holčičky, kterou přijala křesťanská rodina. A v létě bych měl opět natáčet s Jiřím Svobodou pro Českou televizi Jana Husa. Scénář jsem ještě nečetl, vím, že Husa nehraji (*smích*), ale těším se, protože Svoboda je praktik, zkušený filmař a natáčení s ním bylo krásné.

A v divadle?

Nevím. Po *Benátském kupci* má zkoušet Hanka Burešová *Mrtvé duše* a Igor Ondříček začne připravovat *Noc na Karlštejně* pro Biskupský dvůr. Uvidíme, do čeho spadnu.

*Text: Jiřina Veselá,
foto: jef Kratochvíl*

Zorro

romantický
historický
muzikál

Hudební scéna

12. a 13. dubna 2014

Mladý Frankenstein

muzikálová komedie

Hudební scéna

15. – 17. dubna 2014

Sugar! (Někdo to rád horké)

muzikálová komedie

Činoherní scéna

18. – 20. dubna 2014

J. Cameron, S. Clark, H. Edmundson, I. Allende:

ZORRO

Legendární příběh hrdiny „Zorra mstitele“ od chilské autorky Isabel Allende inspiroval hudební skupinu Gipsy Kings a jednoho z nejlepších londýnských hudebních aranžérů Johna Camerona, společně s autorem scénáře Stephenem Clarkem, kteří uvedli tento příběh jako muzikál na West Endu 15. července 2008. Ukázalo se, že vůbec první divadelní dramatizace tohoto příběhu souboje dobra a zla, lásky a vášně, navíc dramaticky prokomponovaná s takovými songy jako například *Bamboole* či *Djobi Djoba* a mnoha dalšími zcela novými skladbami v rytmu flamenca, se rázem stala hitem sezóny s nominací hned na několik prestižních divadelních cen. Podmanivá hudba, jedinečná choreografická a akrobatická čísla a emocionálně nabitý romantický příběh – to vše je muzikál *Zorro*, který uvedlo MdB v české premiéře!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Lukáš Janota nebo Robert Urban, Viktória Matušová, Svetlana Janotová nebo Ivana Vaňková, Robert Jícha nebo Dušan Vítáček, Milan Němec nebo Tomáš Sagher, Ladislav Kolář nebo František Horáček a další.

Mel Brooks, Thomas Meehan:

MLADÝ FRANKENSTEIN

Děj tohoto muzikálu vychází ze stejnojmenného filmu z poloviny 70. let, který je parodií na klasické hororové produkce, a nabízí výbornou zábavu. Vždyť potomek sic slavného, byť proklínaného vědce, mladý Frederick Frankenstein je děkanem na slavné univerzitě a se svým nechalně známým dědečkem nechce být jakkoli spojován. Je tedy opravdu nemile překvapen, když se dozví, že po něm zdědil hrad v Transylvánii. Série hororové komických situací se začíná odehrávat ve chvíli, kdy se Frederick musí kvůli nově nabytému majetku do Transylvánie vydat. Setkává se tam s tajemným hrbáčem Igorem, děsivou houslistkou Madam Bletcher i se snaživým inspektorem Kempem... Děj se zaplétá zvláště poté, co ožije i „děsivé monstrum“, avšak díky parodickému nadhledu autorů vše končí smírem a smíchem.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Milan Němec nebo Jakub Zedníček, Karel Škarka nebo Miroslav Urbánek, Jiří Mach nebo Lukáš Vlček, Viktória Matušová nebo Sára Milfajtová, Tereza Martinková nebo Petra Jungmanová, Jana Musilová nebo Monika Světnicová a další.

Burt Bacharach, Neil Simon, Hal David:

SLIBY CHYBY

Řadový úředník newyorské pojišťovny Chuck Baxter je jen kolečko v obrovském firemním soukolí, toužící po postupu na kariérním žebříčku. Má však jeden trumf v ruce – má byt. Byt, který úspěšně půjčuje k milostným pletkám a záletům jednak svým kolegům, jednak (a především) svým nadřízeným, dokonce i samotnému řediteli pojišťovny Sheldrakeovi. Promiskuitní šéfovský kolotoč v Chuckově bytě se však zarazí ve chvíli, kdy si do něj Sheldrake přivede půvabnou Fran Kubelikovou. Tu totiž Chuck tajně miluje – a rozhodne se do věci vložit bez ohledu na kariérní následky.

Muzikál *Sliby chyby* vznikl podle proslulé filmové komedie *Byt* Billyho Wildera z roku 1960. V roce 1968 jej přepsal do podoby muzikálového libreta legendární americký komediograf Neil Simon – posílil kabaretní rysy díla, připsal Chuckovi vypravěčské monology, a navíc – divadelně velmi vědně – snové scény, v nichž se zhmotňují Chuckovy představy o úspěšném životě a kariéře. Když se k týmu přidal ještě autor hudby k filmu *Butch Cassidy a Sundance Kid* a desítek chytrých hitů Burt Bacharach se svým dvorním textářem Halem Davidem, nebylo triumfálních 1281 broadwayských repríz žádným překvapením. *Sliby chyby* jsou dnes jednoznačnou součástí zlatého muzikálového fondu a dá se čekat, že v MdB naleznou své pravé místo.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Lukáš Janota, Marta Matějová, Igor Ondříček, Ladislav Kolář, Evelína Kachlířová, Hana Holíšová nebo Tereza Martinková, Ondřej Studénka, Miloslav Čížek, Jakub Uličník a další.

Jule Styne, Bob Merrill, Peter Stone:

SUGAR! (NĚKDO TO RÁD HORKÉ)

Muzikál vznikl na základě legendárního filmu *Někdo to rád horké* s Marilyn Monroe. Dva chudí muzikanti se náhodou připlou do války mafiánských gangů. Jsou pronásledováni a nezbyvá jim nic jiného, než se bezpečně ukrýt. Převlékají se do ženských šatů a nechávají se zaměstnat v kapele odjíždějící na turné na Miami Beach. Florida se pro bezprizorní muzikanty stává jedinečnou příležitostí, jak zmizet mafii z očí... Jejich bláznivé dobrodružství však zdaleka nekončí! Díky svému přestrojení zazívají bezpočet komických situací, a aby toho nebylo málo, oba naši hrdinové se zamilují do kouzelné zpěvačky a hráčky na ukulele jménem Sugar. Jako by tohle všechno nestačilo, jednoho z našich okouzlujících hudebníků v dámské róbě požádá postarší milionář o ruku...

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Ivana Odehnalová nebo Barbora Remišová, Petr Štěpán nebo Roman Vojtek, Milan Němec nebo Aleš Slanina, Michal Isteník a další.

PROGRAM DUBEN

Činoherní scéna

1.4. út	19.00	Sliby chyby	AB2
2.4. st	19.00	Sliby chyby	
3.4. čt	19.00	Sliby chyby	A4
4.4. pá	19.00	Sliby chyby	AB5
5.4. so	19.00	Sliby chyby	AB6
6.4. ne	18.00	Sliby chyby	
7.4. po	19.00	Sliby chyby	AB1
8.4. út	19.00	Sliby chyby	A2
13.4. ne	18.00	Jakub a jeho pán	
14.4. po	19.00	Strýček Váňa	A1
15.4. út	19.00	Strýček Váňa	AB2
16.4. st	19.00	Dvojitá rezervace	
18.4. pá	19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
19.4. so	19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
20.4. ne	18.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
22.4. út	19.00	Strýček Váňa	C2
23.4. st	19.00	Podivný případ se psem	AB3
24.4. čt	19.00	Sliby chyby	
25.4. pá	19.00	Sliby chyby	C5
26.4. so	19.00	Sliby chyby	
27.4. ne	19.00	Sliby chyby	D
28.4. po	18.00	Sliby chyby	SP
29.4. út	19.00	Sliby chyby	E2

Hudební scéna

4.4. pá	14.00	Benátský kupec	
4.4. pá	19.00	Benátský kupec	C5/E5
5.4. so	19.00	Benátský kupec	P
6.4. ne	19.00	Benátský kupec	D/E7
7.4. po	18.00	Benátský kupec	SP
8.4. út	19.00	Benátský kupec	C2/E2
9.4. st	19.00	Benátský kupec	A3/AB3
12.4. so	18.00	Zorro	
13.4. ne	14.00	Zorro	
13.4. ne	19.00	Zorro	
15.4. út	19.00	Mladý Frankenstein	
16.4. st	19.00	Mladý Frankenstein	
17.4. čt	18.00	Mladý Frankenstein	
19.4. so	14.00	Sněhurka a 7 trpaslíků	
20.4. ne	14.00	Sněhurka a 7 trpaslíků	
22.4. út	18.00	Sněhurka a 7 trpaslíků	
24.4. čt	19.00	Benátský kupec	A4/AB4
25.4. pá	19.00	Benátský kupec	A5/AB5
26.4. so	19.00	Benátský kupec	A6/AB6
29.4. út	19.00	Flashdance	
30.4. st	19.00	Flashdance	

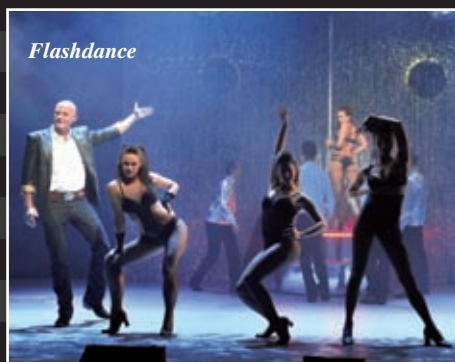
PROGRAM KVĚTEN

Činoherní scéna

Hudební scéna

1.5. čt 19.00	Donaha!	
2.5. pá 19.00	Donaha!	T2014
3.5. so 14.00	Donaha!	
3.5. so 19.00	Donaha!	
4.5. ne 19.00	Strýček Váňa	E7
5.5. po 19.00	Podivný případ se psem	X2014
6.5. út 19.00	Podivný případ se psem	A2
8.5. čt 19.00	Strýček Váňa	C4
9.5. pá 19.00	Strýček Váňa	A5
10.5. so 19.00	Strýček Váňa	AB6
11.5. ne 19.00	Strýček Váňa	D
12.5. po 18.00	Strýček Váňa	
13.5. út 19.00	Strýček Váňa	E2
14.5. st 19.00	Podivný případ se psem	A3
15.5. čt 19.00	Podivný případ se psem	A4
16.5. pá 19.00	Podivný případ se psem	E5
18.5. ne 19.00	Donaha!	A2014
19.5. po 19.00	Donaha!	M2014
20.5. út 19.00	Dvojitá rezervace	C2
22.5. čt 19.00	Dvojitá rezervace	AB4
23.5. pá 19.00	Dvojitá rezervace	AB5
25.5. ne 14.00	Donaha!	
25.5. ne 19.00	Donaha!	R2014
26.5. po 19.00	Donaha!	Z2014
27.5. út 19.00	Dvojitá rezervace	AB2
29.5. čt 19.00	Dvojitá rezervace	C4
30.5. pá 19.00	Dvojitá rezervace	C5

1.5. čt 18.00	Flashdance	
2.5. pá 19.00	Flashdance	
3.5. so 19.00	Flashdance	
4.5. ne 19.00	Koncert pro Krtka	
16.5. pá 14.00	Don Juan!	
16.5. pá 19.00	Don Juan!	A5/AB5
17.5. so 19.00	Don Juan!	P
18.5. ne 19.00	Don Juan!	D/E7
19.5. po 19.00	Don Juan!	A1/AB1
20.5. út 19.00	Don Juan!	A2/AB2
21.5. st 19.00	Don Juan!	A3/AB3
22.5. čt 19.00	Don Juan!	C4
23.5. pá 19.00	Don Juan!	C5/E5
24.5. so 19.00	Don Juan!	A6/AB6
25.5. ne 18.00	Don Juan!	SP
27.5. út 18.00	Les Misérables (Bidnici)	
28.5. st 19.00	Les Misérables (Bidnici)	
29.5. čt 18.00	Les Misérables (Bidnici)	
30.5. pá 14.00	Les Misérables (Bidnici)	
30.5. pá 19.00	Les Misérables (Bidnici)	
31.5. so 14.00	Les Misérables (Bidnici)	
31.5. so 19.00	Les Misérables (Bidnici)	

Vašo Patejdl, Ivan Hubáč, Eduard Krečmar, Martin Hrdinka:
DON JUAN!

Autoři tohoto nového původního českého muzikálu mají na svém kontě již například titul *Jack Rozparovač*, který se hrál v pražském divadle Kalich. Svůj nový muzikál, který zpracovává oblíbenou látku o španělském volnomyšlenkářském šlechtici Donu Juanovi, se rozhodli napsat pro naše divadlo. Příběh, který známe z mnoha zpracování literárních, filmových i hudebních svou romanticko-historickou tematikou k muzikálovému zpracování přímo vybízí. Don Juan je vpravdě dramatickou postavou, která v sobě zahrnuje vše, co od hrdiny na jevišti očekáváme – láskou zklamaný a trýzněný se rozhodne na veškeré další vztahy a city zanevřít a všem ženám se pouze vysmívá, zneužívá je a ponižuje, osud (nebo Bůh) mu ale pošle do cesty ženu, kvůli které je odhodlán se změnit. Stejná vyšší síla mu ji ale opět vezme, a tak Juan rukou další půvabné dámy umírá, rozzlobený na sebe, na svět, na všechny.

Původní muzikál vypráví známý příběh svižným tempem a moderním jazykem, dává prostor komickým i dramatickým situacím v atraktivním prostředí a nabízí výborné herecké příležitosti.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Dušan Vítáček nebo Petr Gazdík (us.), Svetlana Janotová nebo Ivana Vaňková, Martin Havelka nebo Viktor Skála, Alena Antalová nebo Radka Coufalová a další.

Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg:
LES MISÉRABLES (BÍDNÍCI)

Tento muzikál byl k dnešnímu dni uveden ve více než padesáti světových metropolích: od pařížské premiéry v Palais des Sports v roce 1980 (v režii Roberta Hosseina) přes, pro dílo zlomovou, premiéru v Londýně v Barbican Arts Centre v roce 1985 (v režii Trevora Nunn a Johna Cairda) a na Broadwayi v roce 1987, kde byl nominován na dvanáct Cen Tony za nejlepší muzikál, hudbu, libreto etc., ale i Tokio, Budapešť, Reykjavík, Oslo, Melbourne, Vancouver, Vídeň, Madrid, Stockholm, Prahu (1992), Singapur, Tallinn či Bělehrad. Příběh o uprchlém galejníkovi Jeanu Valjeanovi, který vychází z Hugova slavného stejnojmenného románu (1862), našel naprosto adekvátní zpracování v jevištním ztvárnění, v němž se mistrně prolínají příběhy hlavního hrdiny, jeho neúnavného následovatele, policejního komisaře Javerta, malé osiřelé Cosetty, která najde domov a posleze i lásku studenta Maria, zvrhle komické dvojice majitelů hospody Thénardiérových, kteří přžívají za všech režimů... To vše na pozadí bouřlivé doby, kdy v červenci 1830 v Paříži vyrostou barikády revoluce, již se mnozí hrdinové děje také účastní. Davové scény se střídají s intimními, láska s nenávistí a boj s nadějí v lepší svět.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Petr Gazdík nebo Jan Ježek, Petr Štěpán nebo Lukáš Vlček, Markéta Sedláčková nebo Lenka Janíková nebo Hana Fialová, Jan Mazák nebo Tomáš Sagner, Marta Matějová nebo Radka Coufalová, Jakub Ulíčník nebo Dušan Vítáček nebo Tomáš Novotný, Johana Gazdíková nebo Hana Holišová a další.

Anton Pavlovič Čechov:
STRÝČEK VÁŇA

Děj se odehrává na zapadlém venkovském statku, kam přijíždí penzionovaný profesor Serebrjakov se svou mladou a krásnou ženou Jelenou. Na statku hospodáří bratr profesorovy první ženy Vojnickij – strýček Váňa, a Soňa, Serebrjakova dcera z prvního manželství. Návštěva honorace z města obrátí zaběhnutý chod hospodářství naruby. Snídá se v poledne, obědvá večer. Ženy pijí, zpívají a pláčou nad promarněnými možnostmi. Muži pijí, zpívají a pláčou nad promarněnými možnostmi ještě o poznání více. A úroda zatím hnije. Serebrjakov býval Váňovým idolem; ve víře v profesorovy schopnosti na něho Váňa dlouhá léta ochotně dřel a zřekl se vlastních ambicí. Teď se však vyjeví, že profesor je jen nadutá vědecká nula a egoistický parazit. Váňa už nemá proč žít. Miluje Jelenu, ale Jelena koketuje s doktorem Astrovem, jenže Astrova miluje Soňa, ale profesí venkovského lékaře zdrchaný Astrov miluje vodku a touží se zmocnit leda Jeleny, jenže Jelenu má profesor a profesor by statek, který mu neříká pane, nejradši prodal, aby zaopatřen mohl žít všude jinde, jen ne tady. A tak se „rozhněvaný dobrý muž“ Váňa chopí revolveru, aby... Inu, souboj vášní, sebeklamů, rozbitých iluzí, nenaplněných nadějí a neopětovaných lásek: nadmíru působivý nadčasový obraz způsobu života druhu homo sapiens. Hru plnou humoru a smutku napsal doktor Čechov před sto dvaceti roky, ale to čechovské trápení, trapnosti a směšnosti nám nejsou vůbec vzdálené.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Zdeněk Junák, Ivana Vaňková, Lenka Janíková nebo Svetlana Janotová, Miroslava Kolářová, Viktor Skála, Petr Štěpán, Jan Mazák, Eva Jelínková, Patrik Bořecký a Jaroslav Záděra.

Mark Haddon, Simon Stephens:
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Christopheru Booneovi je patnáct let a má rád čísla. Christopheru Booneovi je patnáct let, má rád čísla, matematiku, žije sám se svým otcem a je autista. Christopher Boone je autista a dokáže z hlavy vypočítat, kolik je 2 na 45. Christopher Boone postupuje vždy přísně logicky a rozhodne se vyšetřit největší záhadu ve svém okolí – kdo zabil Wellingtona, pudla jeho sousedky paní Shearové. Christopher Boone zjistí, kdo zabil Wellingtona, ale následkem toho začne jiné, mnohem větší pátrání...

Prazvláštní detektivka současného britského autora Marka Haddona spojuje napětí, laskavý humor i silný příběh o hledání svých kořenů a o těžkosti lásky k postiženému dítěti tak dovedně, že její autor za ni byl oceněn v roce 2003 prestižní Whitbreadovou cenou za nejlepší britskou knihu roku. V loňském roce ji zdramatizoval pro londýnské Národní divadlo Haddonův přítel, renomovaný britský dramatik Simon Stephens, a to s výjimečným diváckým i kritickým ohlaselem. Pouhý rok po londýnské premiéře mohou zhlédnout tento nevšední příběh i brněňští diváci.

Režie: Mikoláš Týc

Hrají: Vojtěch Blahuta, Alena Antalová, Hana Holišová, Igor Ondříček, Miroslava Kolářová, Jana Musilová, Milan Němec, Aleš Slanina, Zdeněk Bureš a Eliška Skálová.

Strýček Váňa

hořká každodenní komedie
obyčejných lidí

Činoherní scéna

4., 8. – 13. května 2014

Podivný případ se psem

dojemný příběh o hledání

Činoherní scéna

5., 6., 14. – 16. května 2014

Les Misérables

(Bídničů)

legendární muzikál

Hudební scéna

27. – 31. května 2014

DERNIÉRA

ČERT TĚ VEM

JIŘÍ MACH

Jiří Mach: Tenis je moje vášeň

První odskok do činohry zažívá po mnoha muzikálových rolích v této sezóně Jiří Mach. Inscenace *Benátský kupec*, kterou právě zkouší s režisérem Stanislavem Mošou, je pro něj navíc prvním setkáním se Shakespearem. „Měl jsem z toho trochu strach, jak si poradím s blankversem, ale aspoň je to výzva,“ říká třicetiletý herec.

Vy a Shakespeare jste tedy zatím nepopsaný list?

Nikdy jsem v žádné jeho hře nehrál. U nás v divadle jsem se objevil akorát v *Cyranovi z Bergeracu* v roli Kristiána, která je asi tak nejbliž postavě Bassania. Jinak jsme ze Shakespeara dělali jenom něco málo v hodinách přednesu ještě ve škole na JAMU. Text ve verších, zvláště v blankversu, je těžký technicky. Mně se hůř učí.

Jaký bude váš Bassanio?

Je to taková nejednoznačná figura. Kdysi to býval bohém, žil si nad poměry, ale teď se to snaží napravit. Viděl jsem filmovou verzi s Al Pacinem, kde spolu měli Bassanio a Antonio homosexuální vztah. A vlastně je to podle textu docela dobře ohajitelné, protože od Shakespeara už je ve hře něco takového naznačené. Jsme teď uprostřed zkoušení, takže se rád nechám překvapit, kam se to nakonec vyvine. Ale už teď vím, že tento vztah bude jen výborné přátelství. Nepatřím k hercům, kteří přijdou na první čtenou a už mají jasno o tom, jak by to mělo celé vypadat. Rád začínám s každou novou rolí od nuly. Pokaždé vycházím hlavně z toho, co můžu nabídnout ze sebe. Potřebuji trpělivost a cítit důvěru od režiséra.

A celkové pojetí Benátského kupce?

To by byla otázka spíš na režiséra, ale každopádně to nebude tradiční. Nehrajeme ho v dobových kostýmech ani nemáme žádné tehdejší rekvizity jako třeba pergameny nebo kalamáře. Scéna kopíruje náměstí svatého Marka v Benátkách, které je aktuálně celé zatopené. Takže na scéně bude voda a chodit budeme po lávkách.

S Benátským kupcem se „rozmáchnete“ na velké Hudební scéně. Jak se hraje činohra v tak velkém prostoru?

Už jsem takhle hrál ve *Jménu růže*. Jde spíš o technické věci, třeba že hrajeme s mikroporty. Ale někdy mám pocit, že porty dovedou zachytit okamžik intimněji než na menší scéně, kde jste stejně ideálně slyšet jen v předních řadách.

Jak moc jsou inspirativní zkoušky s Bolkem Polívkou?

Bolek Polívka je živel a inspiruje hodně. Líbí se mi, že i na zkouškách pořád tak příjemně zlobí. Je v pohodě, nad věcí, a prostě si jenom tak hraje. Je fajn se s ním potkávat a poslouchat ho. A říkala mi právě Radka (*herečka Radka Coufalová, manželka Jiřího Macha – pozn. aut.*), že jak mně nikdy nic ne-

S Bolelavem Polívkou na zkoušce komedie Benátský kupce, režie: Stanislav Moša

*S Ivanou Vaňkovou
v inscenaci Pokrevní bratři,
režie: Stanislav Moša*

záviděla, tak teď mně závidí, že zkusím s Bolkem Polívkou! (smích)

Navíc jde pro vás po delší době o činoherní roli, je to tak?

Hrávám hlavně v muzikálech, takže činohry mám málo. O to je pro mě těžší, když pak jednou za rok, za dva dostanu nějakou větší roli a musím se s tím porvat. Většinou to navíc nejsou divácky úplně snadné kusy, jako třeba Oidipus, takže se i málo reprizují. Člověk se na tom tolik neotluče. Trochu mě mrzí, že jsem si zatím nezahrál v žádné hře ze současnosti, od současných autorů, jako třeba *Podivný případ se psem*, *Výkřiky do tmy* nebo *Na dotek*.

Hodně činoherních pasáží ale míváte i ve vašich muzikálových rolích. V této sezóně třeba Igor v Mladém Frankensteinovi.

Igor byl pro mě super zkušeností už jenom tím, že mě do této role obsadili tak trochu proti mému typu. Moc mě baví ho hrát. Tím, jak vypadám, dostávám spíš samé slušňáky a milovníky.

Málokdy vyloženě zápornou postavu, což by mě lákalo. O to víc jsem se mohl v Igorovi vyřádit!

Podobným „slušňákem“ byl i Eddie Lyons z muzikálu Pokrevní bratři, který měl nedávno premiéru.

Z této role jsem měl napřed respekt. Říkal jsem si, že tohle přece nejsem já. Ale jakmile jsem se při generálkách ostříhal, ohlíhl a oblékl kostým, věděl jsem, že to půjde! Vycházel jsem z toho, že oba bráčové, dvojčata Eddie a Mickey, jsou vlastně stejní. Mají stejnou povahu a podobný temperament, jenom byli jinak vychovaní. Zatímco Mickey si mohl odmalička víc dovolit a růst jako dříví v lese, Eddie byl svázaný konvencemi a jiným prostředím.

Musel v sobě ten temperament prostě krotit. Ale to neznamená, že by toho grázla v sobě taky neměl!
Loučilo se vám s Pokrevními bratry hůř než s jinými tituly?

Tento muzikál jsme všichni milovali a užívali jsme si každé představení! Je to škoda, protože jsme ani neodehráli moc repríz. I premiéru měl muzikál dost nešťastně před prázdninami, potom se vzdycy hrál jenom párkrát za několik měsíců. Vtipné na tom taky je, že jsme si ještě kdysi na škole slíbili na jednom večírku s Alešem Slaninou, že bychom si spolu někdy rádi zahráli bráchy. Tak je super, že se nám to takto splnilo!

A co vaše „role“ otce na plný úvazek, kterou teď doma zkoušíte už druhý měsíc?

Myslím, že to zvládám. Když člověk ví, že je to

jenom dočasně... Radka teď zkouší v Ostravě *Evitu* v režii Petra Gazdík a za pár dní má premiéru. Tak doufám, že potom se nám už rodinný život zase vrátí do normálu. Zkoušky jí začaly v polovině ledna, takže vlastně už dva dny po mojí premiéře *Mladého Frankensteinina*. Ale našli jsme si v tom nějaký společný rytmus, pomáhají mně tady s hlídáním maminka nebo tchyně. Matyáš je ve čtvrté třídě, takže to už je vlastně samostatný kluk. A Jiříka, který měl čtyři roky, si Radka brávala střídavě s sebou do Ostravy. Stanovili jsme si s klukama pravidla a ty dodržujeme.

Doma je takový chlapský klídek. Takže se dá říct, že to vlastně zvládáme líp než s maminkou. *(smích)* **Nedávno jste taky změnil image a ostříhal se nakrátko. Souvisí to třeba s nějakou rolí?**

To ne, spíš už mě dlouhé vlasy ne bavily. Tak jsem si řekl, že by to zase chtělo změnu. A vím, že mě teď nečeká žádná role, kde by to vadilo, jak byl třeba rocker v *Očistci*, tak jsem si to mohl dovolit. Nic víc za tím není.

Na co se teď těšíte?

Třeba na to, až bude venku hezky a budu moct vyrazit na tenis. Protože tenis je moje vášeň! Přes zimu chodíme třeba s Viktorem Skálou a Vaškem Filou aspoň do haly, ale venku to mám radši. Začal jsem tenis pořádně hrát sice teprve před třemi lety,

V muzikálu *Očistec*,
režie: Stanislav Moša

dřív jsem jenom fandil u televize, ale neskutečně mě to chytlo. Snažím se pořád vylepšovat údery, piluji servis, přemýšlím nad taktikou... To mě baví!

Text: Lenka Suchá,
foto: jeř Kratochvíl

ČECHOV V BRNĚ – VELMI HOŘKÁ KOMEDIE O SOUŽITÍ

„Všichni nerozvázně ničíte lesy a brzy na zemi nezůstane nic. Stejně nerozvázně ničíte člověka a brzy vaší zásluhou nebude na světě ani věrnost, ani čistota, ani schopnost obětovat se. Všichni jste posedlí ničivou vášní. Není vám líto ani lesů, ani ptáků, ani žen, dokonce ani sebe samých navzájem.“

Právě tato replika by mohla být mottem inscenace režiséra Stanislava Moši, inscenace Čechovova *Strýčka Váni* v Městském divadle Brno. Neméně závažný, avšak více opomíjený kus ruského autora se opět, jak je u Čechova zvykem, dotýká stereotypnosti lidských životů kdesi na vesnici, kde je každý den stejný jako ten předchozí a jediným (zdánlivým) únikem z tohoto „dusna k uzoufání“ je odjezd, nejlépe do města.

Osa příběhu se točí okolo rodiny Vojnických a Serebrjakových. Starý profesor Serebrjakov se po ovdovění podruhé oženil s krásnou mladou Jelenou. Z prvního manželství mu zůstala dcera Soňa, švagr Ivan s tchyní Vojnickou a venkovský statek, díky jehož výnosům v Ivanově správě se Serebrjakov mohl většinu života věnovat své vědecké práci. Teď už je ale v penzi a přijíždí si s Jelenou na statek spíše odpočinout. Přítomnost tohoto starého bru-

čouna, ale i jeho „příliš krásné“ ženy, je pro obyvatel stateku spíše nepříjemná. Ivan je totiž přímo drásán láskou k Jeleně, sokem v této lásce je mu navíc jeho přítel, doktor Astrov, jehož zase miluje mladá Soňa... A k tomu všemu je příšerné vedro... Inscenátorům se v interpretaci zdánlivě „prostého“ textu povedlo hned několik věcí. Prvním a zásadním plusem je právě myšlenka, na které je hra postavena. Režisér si, jistě ne náhodou, vybral k rozvedení ideu nerozvážnosti člověka, který se v dnešním světě chová jako slon v porcelánu, který se před světem zabeďňuje, protože zdánlivě své okolí ke svému životu nepotřebuje. Člověk, který ničí nejen přírodu, ale i lidi okolo sebe tím, že není schopen lásky (nikoli milostné, ale prostě lidské), a tím pádem není schopen navazovat vztahy k lidem. Nutná aktuálnost a význam hry pro dnešního diváka je tedy evidentní.

Přejdeme ale k jinému, velmi povedenému pilíři inscenace. Tím je scénografie Emila Konečného. Před divákem se otevírá prosluněná terasa s posezením a výhledem do zahrady. Terasu tvoří vlastně dva stejně velké čtverce poskládané ze světlých latí. Jeden na zemi jako podlaha, druhý zavěšený jako strop. V tomto „hracím poli“ se celou dobu hraje „jen“ s několika židlemi, stolem, lavičí a komodou: vše je sladěno do stejného odstínu dřeva, a proto nábytek takřka splývá s okolím. Díky zvolenému materiálu i barvě působí scéna neuvěřitelně čistě. Zároveň tento světlý materiál skvěle odráží žluté

světlo, jímž je po celou dobu inscenace scéna nasvícena: dusivé vedro k zalknutí, kterýmžto scénář začíná, se takto doslova přenáší i do publika.

Nejvíce však hra se světly vynikne v okamžiku, kdy scéna potemní a pouze díky hornímu svícení propadá světlo střechem, mezerami mezi latěmi v tenkých pásících, a v jeho toku se objevuje cigaretový kouř přicházejícího strýčka Váni. Právě ve chvíli, kdy se na scéně objevují postavy, je scénografie kompletní a její komplexnost vyznívá naplno. Kostýmy (Andrea Kučerová) nepřekračují škálu bílokrémových tónů, a tak spolu se světlým inventářem jen prohlubují čistotu prostoru a nejspíš i upřímnou čistotu v něm bloumajících bytostí, kterým však „život moc nejde“.

Terasa, za kterou vykukují (nejen) břízové stromky, je postupně obestavována latěmi, takže vznikají zdi. S každou latí zároveň ubude jeden strom z lesíku. Tento režisérův tah funguje opravdu skvěle. Jedno se doplňuje s druhým a jedno do druhého zapadá. Kácení a mizení stromů hraje na notu doktora Astrova, jehož láska k přírodě a záchraně lesů je stejně čistá jako jeho košile. Zároveň se však s každým hřebíkem do latě vráží i jeden hřebík do rakví drahých postav. Každý si okolo sebe postupně buduje své opevnění – bednění, za nímž se chce skrýt před světem.

Posledním faktem, který z inscenace dělá kvalitní kus, je, že režisér vsadil na osvědčené herce a pro diváka se tak na scéně odehrává koncert hned několika skvělých individualit. Zmínit bychom na prvním místě měli určitě Viktora Skálu v hlavní roli „rozkládajícího se“ strýčka Váni, ale stejně tak Petra Štěpána v roli přítele a doktora Astrova. Dialogy těchto herců a ironický podtón, který inscenaci dodávají právě tyto dva představitelé, patří k tomu nejlepšímu, co ve hře uvidíme. Skvělá je také Svetlana Janotová v roli mladé Soni a Ivana Vaňková jako Jelena. Neméně vévodí Zdeněk Junák ve vedlejší roli starého Serebrjakova.

Skvělá hra, herci, scéna i hudba (Zdenek Merta). Ve výsledku tedy podařený Čechov, na kterého se do Městského divadla Brno bezesporu vyplatí zajít.

Alena Svobodová, www.informuji.cz, 16. 2. 2014

MUSÍ SE PRACOVAT, MUSÍ SE ŽÍT

Nepřekonatelného překladu Leoše Suchařípy – nikde se nehrál jiný – se ujal režisér a principál Stanislav Moša s dramaturgem Jiřím Závěšem. Zažíváme novou vlnu Čechova na českých jevištích. Příznačné pro naše deziluze nad degradací polistopadových nadějí, nad křivením charakterů a nad prohlubující se letargií společnosti stali se aktuálními zejména *Strýček Váňa* a *Višňový sad*.

Čechov Čechům

Je dobré, aby nám v divadle někdy běhal mráz po

zádech stejně jako z reality, do které zejména ústecká radnice vstupuje už mocensky zcela neomaleně. Zakazuje, diskvalifikuje. *Strýček Váňa* je o takovém zmaru. Ve *Višňovém sadu* se kácí na parcele zapsané, považte, už v encyklopedii. Ve *Strýčkovi* se plundrují lesy v celém okrese. O jejich obnově sní lékař Astrov, zatímco titulní postava, Ivan Vojnický, hospodaří se Soňou, dcerou své zemřelé sestry, na rodinném statku a celý život podporuje švagra, profesora Serebrjakova i jeho znuzenou mladou ženu Jelenu, do které jsou muži zamilovaní všichni ztracenci a osamělci... V bělostné až krémové kulise scény Emila Konečného a kostýmů Andrey Kučerové ono základní poslání – zneuznání, vědomí, že po nás nic nezůstane, že pracovat se musí i bez vědky okolá a že člověk po pětáctýřícíte ztrácí jakékoli pozitivní perspektivy – z nastudování plyne jasně.

Bolno nám je

Kontrast cílevědomé drobné práce, bezcílné nudy, rodinné autority nýmande, neopětovaného citu v atmosféře letních bouřek podtrhuje znamenitě kompatibilní hudba Zdenka Merty. A na co se Moša může stoprocentně spolehnout, jsou herecké výkony, kterým vévodí femme fatale Ivana Vaňková jako Jelena Serebrjaková, Petr Štěpán (Astrov) a Viktor Skála (Váňa).

Pozornost na sebe ovšem strhává toho času první dáma souboru Svetlana Janotová v roli největší oběti poměrů – Serebrjakovy dcery Soni. Revmatické nálady profesora odstiňuje znamenitě Zdeněk Junák. Příživníka a statkářskou veš Tělegina

jako karikaturu zkrachovalce pojímá Jan Mazák. Starou Vojnickou, dámu zacházejícího světa, hraje Miroslava Kolářová... Ikonou na plakát k inscenaci je mužický dřevorubec Jaroslav Záděra. Bolno je nám s Váňou.

Jiří P. Kříž, *Právo*, 26. 2. 2014

KRÁTCE Z ČINOHERNÍCH SCÉN

Strýček Váňa je „komedií“, ovšem takovou, o níž lze hovořit jako o komedii života, tedy občasně úsměvné, spíše však hořké, nenabuzující uvolňující smích, spíše pousmání, snad úsměšek, někdy porozumění, snad souznění, jistě i otázky k samotnému smyslu bytí. Hra nabízí text, který si žádá dobré herecké obsazení a stejně tak dobré a přesvědčivé výkony všech aktérů. Na tom Mošova režie stojí a soubor se s daným úkolem zdařile vypořádal. Pokud bych měl z herců někomu zvlášť vyzvednout, mě osobně nejvíce zaujal vnitřně pročitěný výkon Lenky Janíkové v roli Soni. Samy „kulisy“ děje jsou přiblíženy jednoduše, účelně. Rusko evokuje na scéně pouze samovar, bifíčky, ostatně místo děje není tak podstatné, brilantně napsané dialogy vypořádají o interních lidských stavech a vztazích přeháňajících obsahem rámec doby i místa. Osoby kdesi v Zapadákově dřevěným roubením uzavřeny a vzdáleny od vnějšího světa se svými niternými pocity, traumaty a chimérami se nemusejí nijak zvlášť lišit třeba od nájemníků v bytové jednotce soudobého věžáku. S. Moša se po *Třech sestřích* úspěšně

zhostil režie další hry Čechova a volba inscenace byla motivována nepochybně nejen výročím a přáním režiséra i souboru zopakovat někdejší příjemnou atmosféru z přípravy a realizace.

Jaroslav Štěpaník, *www.brnozurnal.cz*, 19. 2. 2014

KRÁTCE Z HUDEBNÍ SCÉNY

Mladý Frankenstein je vtípnou parodií na hororový žánr. Nebývá snadné nevybočit z úzké cestičky dělicí parodii od nechtěného přešlapu k vážně pojaté reprodukci původního příběhu. Režii Petra Gazdíka se pohyb na této hraně podařil, balanci ustál na výbornou. Zpěváci odvedli výkon, aniž by kdo výrazně zazářil, výborná byla sborová pěvecká i taneční čísla, hudba, výprava, kostýmy, vše na úrovni žánru slušící. Herecky zaujal zejména představitel hlavní role mladého doktora Frankensteina Milan Němec. Představení bych rozhodně nedoporučil těm, kteří nemají příliš smyslu pro humor a parodii, nebo nemají pochopení pro žánr původní předlohy M. Shellyové. Těžko osloví toho, kdo přijímá výhradně umění s velkým U. To zde nenalezne. Pokud na představení zavítá, měl by hodnotit měřítky žánru. Většinu diváků však, myslím, *Mladý Frankenstein* pobaví hudbou, rytmem, pohybem a vtípem.

Jaroslav Štěpaník, *www.brnozurnal.cz*, 7. 2. 2014

MAJÍ SMYSL PRO HUMOR

Uplynulo téměř dvě stě let od chvíle, kdy Mary Shelleyová napsala román o Viktoru Frankensteinovi, který z mrtvých lidských těl stvořil netvora s nadlidskou silou. Román inspiroval mnoho hororových filmů, ten nejslavnější je patrně z roku 1931, s Borisem Karloffem v roli monstra. A není divu, že tak populární téma provokovalo též k parodiím a persiflážím. Režisér, producent, spisovatel a herec Mel Brooks v roce 1974 natočil *Mladého Frankensteinina*, brilantní parodii hororů, a v roce 2007 ho ve spolupráci s Thomasem Meehanem připravoval v neméně brilantní hudební komedii. Městské divadlo Brno ji uvádí v režii, úpravě a překladu Petra Gazdíka, který se evidentně potkal se specifickým Brooksovým humorem: pokud lze vůbec hovořit o parodii, pak o parodii láskyplné, možná spíš o nesentimentálním, odromantizovaném pohrávání si s frankensteinovským tématem i s konvencemi hororu. A tak trochu také s konvencemi muzikálu.

V divadelní verzi autoři swingovými čísly, sem tam říznutými folklorem, důvtipně rozšiřují parodickou rovinu. Hlavní milostný song se smyslem pro absurditu přisoudili Frankensteinově snoubence Elizabeth – rozmazlená děvenka se rozhodne skončit s prázdným životem plným večírků poté, co ji v lese přepadne Netvor a šestkrát si to spolu rozdají.

„Cítím / tak hluboko cítím / jak s hlubokou láskou / jen ty o mě dbáš // Dlouhý / tak příšerně dlouhý / tak dlouhý a krásný / je mé lásky čas“ zpívá s jasnou narážkou na rozměry Netvora. Nutno dodat: bytostí dementní – Frankenstein mu totiž nedopatřením voperoval zdegenerovaný mozek. Celé dílo je vlastně sledem nepatřičného, a tudíž úsměv budícího jednání a hovorů: počínaje „srdcevoucím“ loučením Elizabeth a Frankensteina na nádraží, při kterém se jí nesmí dotknout, aby neponičil nalakované nehtíky a účes. Petra Jungmanová figuru jednoduší dámičky vytvořila báječně. Stejně jako Jana Musilová s grácií vykreslila extravagantní Madam Bletcher, jež rázně a suše glosuje události a nečekaně to náhle pořádně rozbalí v songu *On byl můj boyfriend*. A stejně tak půvabná Viktória Matušovová energicky sehrála temperamentní asistentku Ingu – umí i skvěle jódlvat! Žádné přehánění a pitvoření, ale přesná stylizace – to platí

i pro celé pánské osazenstvo v čele s Milanem Němcem v roli titulní. Předvedl se jako zkušený komik, který jakoby mimochodem pronáší vtipné repliky. A dobře tančí: už ve filmu je jednou ze stěžejních scén stepařský výstup, který Frankenstein nacvičí s Netvorem, aby přesvědčil lidi, že se ho nemají bát. Netvor, do té doby v hadrech, oblékne frak. A z nemotorné, těžce se pohybující obludy se stane roztomilý tanečník – rozhodně v podání Miroslava Urbánka. Stejně roztomile působí i jeho druhá proměna: to když Frankenstein překopíruje do hlavy Netvora data ze svého mozku, takže do té doby hýkající obluda začne vykládat o dimethylaminoazobenzensulfonové kyselině. Klobouk dolů před režisérem i celým souborem (ke jmenovaným nutno rozhodně dodat Jiřího Macha v roli Igora a Martina Havelku v roli Poustevníka), protože

aby komediální představení tak perfektně plynulo od scény ke scéně, od pointy k pointě, to je opravdový kumšt.

Lenka Šaldová,
Divadelní noviny 5/2014, 4. 3. 2014

KDYŽ MONSTRUM ZPÍVÁ A KŘEPCÍ

Městské divadlo Brno soustavně a na vysoké interpretační úrovni uvádí špičková díla světového muzikálového repertoáru. Krátce po známých titulech *Kočky* nebo *Flashdance* se objevil na Hudební scéně další hit – *Mladý Frankenstein* od Mela Brookse a Thomase Meehana. Českou premiéru broadwayské předlohy (2007) ve vlastním novém překladu i úpravě nastudoval (s dirigenty převážně swingové partitury Danem Kaluskem a Emou Mikeškovou) Petr Gazdík v historizující výpravě Davida Benson, dynamické choreografii Lucie Holánkové a při alternaci všech devíti náročných sólistických rolí. Bizarní děj, přecházející z New Yorku do karpatské Transylvánie, prezentuje svižné tříhodinové nastudování s neběžným hereckým nasazením, patřičným nadhledem a ve vtipném balancování na pomezí klasického hororu a komediální parodie. K diváckému úspěchu je v Brně opět nakročeno.

Vít Závodský,
Týdeník Rozhlas, 3. 3. 2014

POVEDENÁ TAŠKAŘICE NA LIDICKÉ

Jednu z divácky nejoblíbenějších repertoárových linií Činoherní scény Městského divadla Brno představují francouzské či angloamerické komedie, označované

(lecky se zbytečnou prezíravostí) jako bulvární. Posledním příspěvkem do této oblasti je česká premiéra hry známé britské autorské dvojice vještěstranných divadelníků Raye Cooneyho a Johna Chapmana *Dvojitá rezervace* (1969).

Svižně ji přeložil (se znalostí slovenské verze) dramaturg Jan Šotkovský pro inscenační úpravu kolegyně Kláry Latzkové. Na našich jevištích (včetně mnoha amatérských) se běžně uvádějí frašky z Cooneyho vrcholné tvůrčí éry 80. a 90. let (*I+I= 3*, *Peklo v hotelu Westminster*, *Dvouplošník v hotelu Westminster*, *Prachy? Prachy!*, *Rodina je základ státu* aj.). MDb však již podruhé (před dekádu uvedlo předlohu *Vydrž, miláčku!*) zalovilo ve starším období sedmileté spolupráce Cooney-Chapman. Tentokrát se v domácnosti konzervativního

Pokračování na str. 32

Jiří Mach a Svetlana Janotová

Boleslav Polívka a Jiří Mach

REŽISÉR STANISLAV MOŠA ARANŽUJE NA ZKUŠEBNĚ KOMEDII BENÁTSKÝ KUPEC

Eliška Skálová

Aleš Slanina a Kristian Pekar

Boleslav Polívka

PREMIÉRA NA HUDEBNÍ SCÉNĚ 5. DUBNA 2014

londýnského nakladatele během vlahého letního večera setkají dva spřátelené manželské páry záletnických choutek – Markhamovi (Viktor Skála, Markéta Sedláčková) a Lodgeovi (Petr Štěpán, Hana Kovářiková). Postupně se tu s podobnými úmysly objeví neostýchavá služebná Sylvie (Andrea Březinová nebo Marta Matějová), výstřední bytový designér Spenlow (Alan Novotný), neobratný obchodník Pangbourne (Rastislav Gajdoš) či pragmatická telefonní operátorka Wilkinsonová (Svetlana Janotová). Do gradujičích zmatků nevhod přichází puritánská autorka dětských bestsellerů, milovnice psů Smythová (Irena Konvalinová), před níž je nutno vzniklé překérní situace stále krkolomněji improvizovaně kamuflovat. Režisér titulů muzikálových (*Donaha!*), klasických (*Zkrocení zlé ženy*) i konverzačních (*Dokonalá svatba*, *Dobře rozehraná partie*) Stanislav Slovák přizval k součinnosti svůj osvědčený tým. Jaroslav Milfajt navrhl příhodný středostavovský interiér o dvou hlavních místnostech, s příslušným mobiliářem haly i ložnice a s potřebným počtem stále využívaných dveří. Stejně jako autorka výrazně barevných kostýmů Andrea Kučerová a skladatel Karel Albrecht respektoval dobové „předcomputerové“ a „předmobilové“ realie. S. Slovák opět prokázal, že žánru „ložnicové frašky“ v pojetí „anglického Feydeau“ (i zde se snadno dodržuje pravidlo tří jednot) dobře rozumí. Asi o pětinu redukovány text byl jazykově oživen (telefonistka hovorí po slovensky, Lodgeová se pokouší o němčinu) a osvětlen několika lokálními narážkami, v replikách často dojde na slovní i akční sexuálně laděné pikantérie. Dvojdielný, byť ne právě krátký večer, v němž se všechny postavy dostávají pod časovým tlakem do stále trapnějších okolností, má podobu zrychlujícího se kolotoče výmluv, lží, skrývání, převleků, záměn a nedorozumění. Grotesknost situací, nejednou simultánních, vytvářejí četné, většinou spolehlivě načasované gagy. Jednotlivé figury, stále obtížněji se orientující v rychle se měnících okolnostech, jsou zřetelně konturovány; všichni interpreti je mimicky a gesticky předvádějí se zjevnou chutí, v živém kontaktu s chechtajícím se hledištěm a občas i se snahou o reprízová extempore. Spontánní smích publika pochopitelně nepramení z intelektuálních zdrojů, nýbrž z přirozené lidské potřeby úlevného odreagování. A protože v tomto případě jde o zábavu nepřekračující hranice vkusu, rezervovat si čas pro *Dvojitou rezervaci* rozhodně není právě špatný nápad.

Vít Závodský, KAM v Brně 3/2014

KOMU CHYBÍ VIDLE

Román *Podivný případ se psem* patří k nejúspěšnějším dílům britského spisovatele Marka Had-

dona. Dramatická adaptace tohoto prozaického díla je poměrně čerstvým počinem dramatika Simona Stephense, který ji vytvořil pro londýnské Národní divadlo v roce 2012. Od listopadu ji má na svém repertoáru i Městské divadlo Brno. Touto inscenací se poprvé divákům MdB představil mladý režisér Mikołáš Tyc.

Hlavní postava hry, patnáctiletý Christopher Boone, je zároveň vypravěčem, který nás seznamuje s dějem. Trpí Aspergerovým syndromem a diváci tak mohou nahlížet svět očima postavy, jejíž vnímání reality je rozdílné od většinové společnosti. Zpočátku se hra „tváří“ jako detektivní příběh, v němž Christopher vyšetřuje zabití sousedčina psa, ale s postupujícím pátráním se divákům odkrývá tajemství jeho rodinného zázemí.

Vypravěčské části střídavě pronáší Christopher a učitelka Siobhan, která je jeho důvěrníci a svou neustálou přítomností na jevišti a plynulými vstupy do děje připomíná jakousi imaginární kamarádku (což u autistů není neobvyklým jevem). Siobhan dostane nápad, že by Christopher mohl historku se zabitým psem sepsat a tu pak předčítá. Epické pasáže se střídají se situačními dialogy. Toto „zcizení“ dosahuje další úrovně, když po přestávce Siobhan navrhuje Christopherovi, že z jeho knihy udělají školní představení.

Šedá barva a krychle, to jsou hlavní atributy abstraktního scénografického řešení (Karel Čapek). Šedou podlahu obklopuje stěna z krychlí, které plasticky vyčnívají a tvoří tak specifickou tercovou strukturu. Řada krychlí táhnoucí se na zemi podél stěny slouží k sezení pro postavy, které se momentálně neúčastní. Krychle rozestavené v prostoru fungují jako mobilní část scénografie. Herci je přemísťují podle potřeby do různých uspořádání stejně, jako když si dítě hraje s dřevěnými kostkami. Jednou poslouží jako sedadla ve vlaku, jindy jako zavazadla cestujících či jako pokladní přepážka na nádraží. Projekce přenáší na zadní stěnu hru Tetris nebo náčrtky matematických vzorců. Svítí i krychle, s nimiž herci manipulují. Podle aktuální situace mění barvu světla. Neúprosná geometričnost výtvarného řešení jako by odrážela Christopherův způsob vnímání okolního světa.

Ve druhé polovině představení se však Christopher vydává mimo domov, aby našel svou matku. Prostředí, v němž se pohybuje, tak dostává konkrétnější podobu a hra se více dynamizuje. Využitím točny se na jevišti vystřídá prostor londýnského nádraží nebo metra. Režii se tak daří udržet pozorost publika a představení neztrácí na tempo.

Kostýmy (Barbara Wojtkowiak) ve stylu moderní městské módy jsou laděny v nevýrazných krémových či šedých barvách, takže Christopher v modré mikiňe a červené bundě vždy vyčnívá. Tento pro-

středek vyniká ve scénách znázorňujících chaotický ruch Londýna, který se v Christopherově hlavě mnohonásobuje. Neznámí lidé zanikají v šedivé zmrštině. Volba Vojtěcha Blahuty pro roli Christophera je pochopitelná ze dvou důvodů, a to je odpovídající vzhled a jeho herecký talent. Svým chlapeckým zjevem a oděním pubertáka se postavě patnáctiletého Christophera velmi přiblížil. Nikdy nesklnul ke karikatuře, zároveň však na jeho výkonu nebyla patrná úporná snaha o virtuozitu. Ač autistickou gestikulaci drží po celé představení, daří se mu vnést do hry lehkost a humor. Blahuta v roli Christophera většinou neudrží oční kontakt, pohled má upřený do prostoru s hlavou odvrácenou od mluvčího. V rámci mimických možností obličje využívá různé záskuby kolem úst, zvedání obočí a soustředěné krčení čela. Důkladná je i jeho práce rukou, které udržuje většinou v napětí.

Hana Holišová ztvárňuje Siobhan jako mateřsky vlídnou kamarádku vytrženou z běžného světa. Když čte text Christopherovy knihy, mluví jako Christopher dětsky hravě, někdy umanutě a zaníceně fascinována předmětem hovoru. I způsob, jakým se pohybuje po jevišti, je rozpustile dovádívý. Alena Antalová svou roli Christopherovy matky Judy jemně odstihuje. Daří se jí zahrát živelně milující matku s bohémými sklony, která však při své impulzivnosti psychicky nezvládá péči o autistické dítě. Rozčilují ji Christopherovy výbušné reakce na rušivé podněty a tíží ji jeho neschopnost tělesného kontaktu. Zbylé spektrum postav, v nichž se střídají ostatní herci, vytváří ilustrativní pozadí hlavního příběhu převážně ve formě záměrně nadsazených lidských typů jako urvaná sousedka, pubertální dívka či svědomitý policista.

Hlavní devizou inscenace je hravost dětského světa, do níž režisér akci stylizuje. Například když Christopher vypráví o svém snu být kosmonautem, herci Vojtěcha Blahutu obléknou do velké bílé kombinézy a držíce jej ve vzduchu napodobují stav beztlíže. Do těchto pozitivně laděných scén však zasahují temné tóny manželské krize Christopherových rodičů, otcova zloba, matčina rozpolcenost mezi touhou po svobodě a výčitkami svědomí, že opustila syna. Po vyvrcholení hry, kdy Christopher utíká z domu a vydává se do Londýna, se všichni tři snaží krizi vyřešit a naučit se přijímat Christopherovu jinakost. Po úspěšně zvládnuté maturitě z matematiky a sprádaní plánů do budoucna pak Christopherovo závěrečné zvolání „Znamená to, že už zvládnú všechno?“ zakončuje brněnskou inscenaci v optimistickém duchu, ač realita rodinné situace zas tak růžová není.

Postavu Christophera můžeme s jeho neschopností lhát, bezelstností, fantazií a bolestným střetáváním se společností chápat jako novodobou dětskou variantu Do-stojevského Myškina.

Dita Lánská, www.divadelni-noviny.cz, 24. 1. 2014

William Shakespeare / **BENÁTSKÝ KUPEC**
V. Patejdl, I. Hubáč, E. Krečmar, M. Hrdlička / **DON JUAN**
K. Svoboda, Z. Podskalský, J. Štádl, E. Krečmar / **NOC NA KARLSTEINĚ**

Nejvýraznější tvůrčí počín
(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vlásenky, plakát, program atp.)

Nejpopulárnější inscenace sezóny (zaškrtněte)
T. Hedley, P. Cary, R. Roth / **FLASHDANCE**
Maritin Wälsler / **VSEMOCNÝ PAN KROTT**
Mark Haddon, Simon Stephens / **PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM**
Ray Cooney, John Chapman / **DVOJITÁ REZERVAČE**
Mel Brooks, Thomas Meehan / **MLADÝ FRANKENSTEIN**
Antonín Pavlovic Čechov / **STRÝČEK VÁŇA**
B. Bacharach, N. Simon, H. David / **SLIBY CHYBY**

KŘÍDLA 2013/2014

Nejpopulárnější herec sezóny

Nejpopulárnější herečka sezóny

Jméno:

.....

Adresa, (e-mail):

.....

Anketní lístek

vhodíte, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nejpozději
30. 11. 2014

Městské divadlo Brno,
Lidická 16, 602 00 Brno
komerční odd.: +420 533 316 410
e-mail: komercni@mdb.cz

Mladý Frankenstein

režie a úprava
PETR GAZDÍK

15. - 17. DUBNA 2014

HRAJEME NA HUDEBNÍ SCÉNĚ

Když se řekne *Benátský kupec*, nebo spíš *Kupec benátský* (ve vědomí české veřejnosti je totiž titul hry v inverzním slovosledu velmi silně zařixován), okamžitě, takřka automaticky se nám vybaví jméno Šajlok (Shylock). A téměř každý se domnívá, že benátským kupcem z názvu hry je právě Žid Šajlok. I když si uvědomíte, že kupec není Žid, dokonce i když víte, že název odkazuje na křesťana Antonia, stejně tuto chybu instinktivně děláte. A tak úplně to chyba není: židovský lichvář Šajlok sice co do množství textu není hlavní postavou (tou ovšem není ani eponymní Antonio), nicméně stojí v centru celé hry a jeho pozice antagonisty je nadmíru silná. Patří bezesporu také k největším Shakespeareovým postavám. Podobně jako Hamlet, Othello, Lear nebo Falstaff je Šajlok mistrovskou ukázkou Shakespearova charakterizačního umění. Zároveň se stal kulturním archetypem, postavou, bez níž si nelze představit kánon západní civilizace. Každá doba chápe Šajloka po svém a způsob, jakým ho vykládá (nebo jakým o něm mlčí), výmluvně vypovídá o ní samé.

Benátský kupec bývá tradičně považován za romantickou komedii. Jistě, příběh Bassaniových námluv a sňatku s belmontskou dědičkou Porcií zabírá větší část hry než příběh Šajlokův. Přitom naplňuje základní předpoklad komedie – hra končí šťastně, to jest svatbou, v tomto případě dokonce trojnásobnou. Jenomže příběh o židovském lich-

váři komediálnost *Benátského kupce* komplikuje. Šajlokova úporná snaha domoci se libry masa z těla jeho dlužníka, křesťanského kupce Antonia, nese v sobě zárodek tragédie msty. Šajlok se mstí za to, čeho se mu vrchovatě dostává od křesťanských bližních; mstí se za jejich každodenní projevy nenávisťi, opovržení, šikany. Zvláštností *Benátského kupce* tedy je, že Shakespeare dokázal do romantické komedie lásky vepsat brutální příběh o tom, jak nenávisť plodí nenávisť. Hra vzbuzuje nejednu otázku. Co je spravedlnost a co je křivda? Co je právo a zákon? Co je slitovnost a soucit? Je Žid Šajlok krvelačný lichvář, který nemilosrdně žádá libru masa z těla svého protivníka, anebo nešťastná oběť křesťanské averze, oběť, která jen oplácí stejnou mincí a přitom strhává masku všeobecnému pokrytectví? A co krásná, bohatá a chytrá Porcie, o jejíž ruku se hraje v tajemné zkoušce se třemi skříňkami – je příkladem milosrdenství, kterého se na Šajlokovy dovolává, anebo v roli falešného soudce tvrdou manipulátorkou, která bez mrknutí oka připraví člověka o jeho vlastní důstojnost? Proč naše činy zanechávají trpkou pachutí? Každý, kdo se zabývá *Benátským kupcem*, zachází nakonec s těmi nejzákladnějšími otázkami lidského svědomí. Jako všechny Shakespeareovy hry i *Benátský kupec* je divadelní metaforou. Bizarní příběh o židovském lichváři a libře masa se v ní zrcadlí v pohádkovém příběhu o třech skříňkách. Láska se zrcadlí v nenávisťi a nenávisť v lásce, zlo v dobro a dobro ve zlo. Peněžní lichva se zrcadlí v lichvě či úročení slov, milostné vztahy ve vztazích peněžních či obchodních. V neposlední řadě je *Benátský kupec* divadelní básní. Zkrátka: věčně provokující, znepokojující, velká a krásná hra.

A tuto velkou a krásnou hru lze nyní zhlédnout na jevišti Městského divadla Brno – v režii **Stanislava Moši** a s **Boleslavem Polívkou** v úloze Šajloka. Překlad: **Jiří Josek**. Hudba: **Zdenek Merta**. Scéna: **Christopher Weyers**. Kostýmy: **Andrea Kučerová**. Hrají: **Svetlana Janotová, Petr Štěpán, Jiří Mach, Eliška Skálová, Aleš Slanina, Milan Němec, Alan Novotný, Andrea Březinová, Kristian Pekar, Michal Isteník, Jan Mazák, Zdeněk Junák, Martin Havelka, Jakub Zedníček, Patrik Bořecký, Vojtěch Blahuta, Robert Rozsochatecký, Jaroslav Matějka** a další.

Premiéra: 5. dubna 2014 na Hudební scéně MdB.

-jz-

Hudební skladatel Zdeněk Merta využil svůj tvůrčí potenciál k napsání řady erotických povídek. V knihkupectvích je lze zakoupit pod názvem Pražská svatba.

Pavlu Vitázkovou obsadil režisér Milan Štáindler do seriálu Kancl, který natáčí Česká televize studio Brno.

V seriálu nechybí ani Dušan Vitázek.

Na televizních obrazovkách uvidíte ve stejném seriálu také Evu Jedličkovou.

Vedení divadla navštívil emeritní člen našeho souboru – pan Jiří Dušek.

Jiří Dušek s režisérem Stanislavem Mošou probrali nejnovější premiéry našeho divadla.

A v galerii zavzpomínali na inscenace, ve kterých hrál Jiří Dušek stěžejní role.

LISTOVÁNÍ

Naši herci přišli na náměstí Svobody „bít na poplach“.

A projevíli tak solidaritu s Činoherním studiem v Ústí nad Labem.

K narozeninám přišla Stanislavu Mošovi popřát i nejmladší generace Městského divadla.

Našla se i chvilka na skleničku.

Na oslavě nemohl chybět ani Stano Slovák se svou rodinou.

Přátelé Boleslav Polívka a Jaroslav Záděra se potkávají na divadelních chodbách.

Společnost Hošek Motor pozvala své zákazníky na představení Flashdance, večer zahájila ředitelka společnosti Andrea Ungerová a Stanislav Moša.

V publiku sedělo i vedení společnosti.

Kulaté jubileum oslavil v kruhu svých přátel i režisér Vlastimil Peška.

PARTNEŘI DIVADLA

PS BRNO

AQUAdem S.r.o.

e-on

BUSINESS CENTRE
VÍDEŇSKÁ

KALÁB®

PSK Group
Dynamická stavební společnost

Rexroth
Bosch Group

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

SNIP & CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

deník

DOKOŘÁN DUBEN 2014
Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 301

Tel./Fax: +420 533 316 410

www.mdb.cz

Šéfredaktor:

jeř Kratochvil

Tisková mluvčí:

Lenka Pazourková

Grafická úprava:

Petr Hloušek,

Petr Konečný

Lidická 16, 602 00 Brno

Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150

193. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 10. 3. 2013

Náklad 7 000 ks

Titulní strana

Šlechtična, Benátský kupec

Andrea Kučerová

V dubnu
na Hudební scéně
Městského divadla Brno

**MLADÝ
FRANKENSTEIN**

Muzikálová komedie

15. – 17. dubna 2014

Vážený doktor Frankenstein, děkan univerzity, požívá velké důvěry jako vědec a nikterak nechce být spojován se svým šíleným předkem. Ale když je v sázce dědictví, pak jdou všechny předsudky stranou. Hrad v Transylvánii člověk nezíská každý den. Série hororových komických situací se začíná odehrávat ve chvíli, kdy si své dědictví doktor Frankenstein jede převzít. Setkává se s tajemným hrbáčem Igorem, bláznivou houslistkou Madam Bletcher a děj se začne zaplétat poté, co ožije „děsivé monstrum“... ale nebojte, vše skončí smírem a smíchem!

V hlavních rolích se můžete setkat s Milanem Němcem či Jakubem Zedníčkem, Petrem Gazdíkem nebo Martinem Havelkou, Petrou Jungmanovou nebo Terezou Martinkovou, Lukášem Vlčkem nebo Jiřím Machem a dalšími.

Člen orchestru Městského divadla Brno. Foto: jeř Kratochvil

Tomáš Prokop